

DESIGN

Fletværker

Et flettet stolesæde er i dag et ikon, og håndværket trækker tråde tilbage i dansk designhistorie

Side 16

Foto: Miriam Dalsgaard

TEMA OM HÅNDVÆRK: Kombinationen af hånd og ånd hitter. 7 nye trends. Mig og mit håndværk. Nu ringer Noma

Når man arbejder med sine hænder, skal man have god tid

LARS HEDEBO OLSEN

I februar lærte jeg et hav af håndværkere at kende. Først og fremmest en maler, der brugte ugevis på at skrælle tapet ned, spartle, slibe og male. Så en flok gulvmænd, der kom og sleb vores gulve, inden de gav dem fed lak. En vvs'er, der installerede et nyt gaskomfur og fiksedes rør på badeværelset. En elektriker, der hev ledninger ud af væggene, satte lampefatninger og nye kontakter op. Så kom der også lige nogle murere forbi, og en mand, der havde styr på markiser, en glarmester og en autolakerer, der kunne give alle de gamle køkkenlåge en gang lak.

De udførte alle opgaver, som jeg på ingen måde ville kunne udføre, og de hjalp os med at forvandle en faldefærdig lejlighed til et skønt og venligt hjem. Jeg havde fri hele februar, og da jeg er glad for at snakke, fik jeg vendt og drejet alt muligt med de håndværkere. Det var både hyggeligt og sjovt, men det var først og fremmest lærerigt. For indtil da troede jeg, at man lynhurtigt kunne male en væg og få den til at ligne en million. At ting tager den tid, man har, og så er man færdig og kan gå hjem.

Men maleren viste mig, at alt tager tid. Hun sleb og spartlede i en uendelighed, før hun endelig svingede penslerne. Selv da gik hun hver centimeter så grundigt igennem, at jeg var ved at få svip. Men det var hun ikke alene om, opdagede jeg. Vvs-eren gav sig også god tid. Elektrikeren afbrød strømmen i en uendelighed for at sikre sig, at alt fungerede perfekt, mens glarmesteren faktisk var lynhurtig – men også perfektionistisk.

At være vvs-er eller murer er ikke det samme som at være kunsthåndværker. Men guldsmeden, møbelsnedkeren, keramikeren og de andre kreative mennesker, du kan møde i dette tillæg, har alle det til fælles, at de arbejder med deres hænder. Der er selvsagt forskel på at spartle en væg og væve et tæppe. Men jeg tror ikke, der er forskel på de krav, som håndværkerne og kunsthåndværkerne stiller til deres frembringelser. Det skal holde i mange år. Det skal se ordentligt ud. Og det skal opfylde et behov – som kan være helt praktisk eller rent æstetisk.

I disse år oplever vi en næsten overdreven interesse for håndværket. Der udkommer endda et magasin, der hedder 'Håndværk', og for nylig udkom bogen 'Rodfæstet' om det gode møbelhåndværk, som

Rud Rasmussens Snedkerier dyrkede, indtil virksomheden blev opkøbt i 2016.

At uddanne sig til møbelsnedker er noget af det smarteste, man kan finde på. De unge vælger det rask væk, selv om de godt ved, at de aldrig kommer til at blive millionærer i den branche. Men man arbejder ikke med håndværk for at blive rig, men fordi man ikke kan lade være, tror jeg.

Håndværkere – hvad enten de bygger mure eller puster glas – er dedikerede mennesker. Som brænder for sagen.

Måske er det derfor, vi andre elsker at svælge i historier om det gode håndværk. Og taber underkæben, når vi ser, hvor mange anstrengelser der skal til, hvis resultatet skal blive perfekt. Hvilket det jo helst skal hver gang.

lars.hedebo@pol.dk

Maleren viste mig, at alt tager tid. Hun sleb og spartlede i en uendelighed, før hun endelig svingede penslerne

DESIGN

4

»Hånden trænger til noget at lave«

Midt i digitaliseringen hitter håndværket

8

»Nogle gange ville jeg ønske, jeg var mere i det«

Glaskunstner Sia Mai fortæller om sit håndværk

10

»Jeg fik en stor lyst til at øve og dygtiggøre mig«

Keramiker Jeanette List Amstrup fortæller om sit håndværk

12

»Så vi må jo aflure deres teknikker«

Jagten på den dybe blå farve indigo går via Japan

16

»Flettere er ofte tålmodige folk«

Tim Kastrup Petersen er fletter

20

»Det er blevet en livsstil, jeg holder enormt meget af«

Møbelsnedker Mathias Juul Overvad fortæller om sit håndværk

22

Disse 7 nye trends flytter snart ind i din bolig

Stockholm Furniture & Light Fair giver hvert år et praj om, hvad vi har i vente

Foto: Jacob Ehrbahn

26

»Sådan en opringning er jo ikke noget, vi siger nej til«

Søskendeparret Krüger har fået familie-firmaet op i en liga, hvor Noma ringer

Ansvarshavende chefredaktør: Christian Jensen

Kulturredaktør: Mette Davidsen-Nielsen

Redaktør af Design: Lars Hedebo Olsen

Redigerende: Kristine Jægesen Wilkens og Louise Skov Andersen

Layouter: Christine Cato

Adresse: Kultur, Rådhuspladsen 37, 1785 København V

Telefon: 33 47 12 00

Mail: kultur@pol.dk **Annoncer:** Telefon: 33 47 29 82

Made in **Odense** Danmark

Siden 1943 har vi fremstillet vores håndfoldede lamper i Odense, og det har i al den tid været vores varemærke og DNA.

Men LE KLINT er meget mere – vores kollektion omfatter i dag en lang række klassiske og moderne lampedesigns, som passer til alle typer indretning.

Lad dig forføre og inspirere i vores lysende univers, og husk at LE KLINT lamper er meget mere end bare lys...

LE KLINT

Håndværk hitter

Mens digitaliseringen accelererer, finder flere og flere ud af, at hænderne har godt af at arbejde. Det giver en stor tilfredsstillelse at skabe noget fra bunden og få ånd og hånd til at hænge sammen. Det siger både hobbyhåndværkere og eksperter, der vurderer, at håndværk har en høj status i samfundet.

NIELS PEDERSEN

Jens Kristian Thonbo var 45, da han besluttede sig for at blive snedker. »Jeg har altid været glad for at sætte huse i stand. Nogle gange gik det godt, andre gange gik det skidt, og jeg vidste aldrig, hvorfor det gik galt«.

Så efter at have brugt det meste af sit voksne liv på at arbejde som radiovært trak Jens Kristian Thonbo i arbejdsbukserne og begyndte på uddannelsen som bygningsnedker.

»Der var kun én lærer på skolen, der var ældre end mig. Men det gjorde ikke noget. Folk var åbne, og alle var begejstrede for at lave noget med træ«.

6 år senere er han svend i firmaet Klas-siq.dk, der laver personligt tilpasset inventar til villaer og lejligheder. Skabe, køkkener, garderober og den slags, hvor det handler om præcision og håndværk.

»Det kan ikke blive fint nok. Kravet til finish er, som når kokke på en michelin-restaurant bruger en eftermiddag på at forment blomst, der skal sidde på toppen af en ret. Arbejdet kræver en form for disciplin, jeg har lært meget af. Er der noget galt, begynder man forfra«.

Jens Kristian Thonbo oplever, at det håndværk, han repræsenterer, har en høj status.

»Vi lavede et køkken for et år siden, og kunden græd, da vi var færdige. Det var altså ikke, fordi det var skævt, men fordi det blev så flot. Det giver en enorm tilfredsstillelse at være med til at lave den slags«.

At lave noget fra bunden

Der er mange, der har det på samme måde som Jens Kristian Thonbo. Det kan godt være, at de ikke lader sig omskole, men de sætter pris på godt håndværk. Et

hurtigt klik på sociale medier afslører, at instagrambilleder af hjemmebyggede senge eller kunsthåndværk kager og strik i metermål er i høj kurs.

Mens digitaliseringen af samfundet tager til, stiger interessen for at skabe noget med hænderne. Det kan være i træ eller ler, en gryderet kogt fra bunden, et bed i haven, en hjemmesyet kjole eller måske en øl, der er håndbrygget.

Og de af os, der griber saven eller saksen for sjov, skal sjældent bruge lang tid på at anerkende, at de, der kan håndværket, fortjener respekt.

»Der er ingen tvivl om, at håndværk og kunsthåndværk har høj status i samfundet. Der er stor interesse for at bruge hænderne«, forklarer Hans Christian Asmussen, netop afgået formand for foreningen Danske Kunsthåndværkere & Designere samt medlem af bestyrelsen i Forbundet Arkitekter og Designere.

»Kombinationen af hånd og ånd er vigtig for at skabe hele mennesker. Videnssamfundet er meget ensidigt, og det er nemt at forsvinde en time på Facebook eller YouTube. Det er bare ikke fordybelse. Det er et sukkerchok. Jeg er også ekstern lektor på RUC og møder mange studerende med stress. De vil kunne give deres sind en pause ved at finde en hobby. Akademisk tænkning og håndværk er ikke modsætninger, men spiller rigtig godt sammen«.

Designere på værkstedet

Den måde at blande ånd og hånd på er en del af grundfilosofien hos Overgaard & Dyrman. Designvirksomheden skaber bl.a. møbler i træ, metal og læder, og det er en central del af udviklingsprocessen, at designerne selv bruger hænderne, forklarer Jasper Overgaard, den ene halvdel af makkerparret.

»Som nyuddannede designere arbejdede vi i virksomheder uden at være *hands-on*. Det skabte et tomrum, og der var ikke sammenhæng mellem idé og håndværk. Det savnede vi«.

Når de i dag udvikler f.eks. en ny stol, veksler de mellem computer og traditionelt værktøj. Ud over at være designer er Christian Dyrman også smed, mens Jasper Overgaard er lædersmed.

»Det begynder med ideen lavet som en primitiv håndskitse. Christian tager fat på det tekniske, og jeg laver skitser i 3-D på computeren. Vi går videre til at bygge modeller, og processen bliver mere kompleks. Det er en virkelig tilfredsstillende måde at arbejde på. Der går meget tabt, hvis man kun kommer med nogle tegninger, som andre skal gøre til virkelighed«.

Klikker man ind på Overgaard & Dyrmans hjemmeside, fylder håndværket en hel del i tekst og fotos. Man ser f.eks. billeder af værktøj og ejerne i smukke læderforklæder. Der kommer nærmest en duft af værksted ud af skærmen.

Jasper Overgaard understreger, at det håndværk, duoen dyrker, er absolut moderne.

»Vi er ikke romantikere, og vores wire-møbelstænger bukkles på en CNC-maskine, der kræver computerdata. Samtidig laver vi møbelpolstring i hånden på samme måde, som man fremstillede sadler på for 100 år siden. Så hvad er håndværk? Er det kun noget med at bruge hænderne? Et håndværk handler om at dygtiggøre sig og have forståelse for teknikker, materialer og processer«.

Håndværk som livsstil

Et af de medier, der har skrevet som det danske designfirma, er magasinet Kinfolk. Den oprindelig amerikanske udgivelse, som siden fik base i København, har op gennem 2010'erne sat billeder og ord på en livsstil, der osrer af kvalitet, ro og håndværk.

Surdej. Avokado på toast. Afskallede mure og enkle dyre træmøbler, som smukke diskret klædte yngre mennesker hygger sig ved. Kinfolk-stilen var radikalt anderledes, da den slog igennem, men er blevet et selvstændigt sprog, der inspirerer andre. Og kan være nemt at grine af.

Men kærligheden til håndværk er reel, og når magasinet skriver om snedkere,

vinbønder, bagere eller pottemagere, er det altid med en sensualitet, der er tæt på det religiøse.

Jens Kristian Thonbo kender klicheerne om den moderne håndværker. Han har fuldsæk og elsker duften af savsmuld, men det er endnu ikke blevet til tatoveringer. Hans hustru har dog forestået ham at få en høl på armen.

»Jeg vil dog sige, at mine arbejdsmøbler skal være Københavnerbukser, der blev designet i 1966. Vi køber dem hos Carlsen i Rødovre, og de er i 100 pct. bomuld. Jeg er også altid på jagt efter gammelt værktøj på loppemarkeder. Kan man finde et Eskilstuna-stemmejern fra før, verden gik af lave, er der jubel. Jeg kan godt lide at dyrke traditionerne, men det apparat, vi nok bruger mest på værkstedet, er en computerstyret CNC. Det er en robot, der fræser, arbejder og borer huller helt præcist«.

Det er for dyrt

Når man taler med folk fra forskellige håndværk, er der flere ting, der går igen. De siger alle sammen, at ting tager tid, og at man skal gøre sig umage.

Det er håndværkets styrke, men det kan også være en forhindring, som gør, at potentielle kunder vælger andre og billigere løsninger. Tid koster penge.

»Mange synes, det er spændende at høre om håndværk og følge med i, hvordan ting bliver fremstillet. Men jeg møder også den holdning, at det bliver for dyrt«, fortæller Johnny Wichmann, der er oldermænd i Skrædderlauget og indehaver af Wichmann Couture.

Han har de seneste 10 år været ankermand for Laugesen Opvisning, hvor en lang række håndværksfag viser kreationer og kreativitet. Det er bl.a. guldsmede, modister, buntmagere, frisører, sadelmagere og andre skabende specialhåndværk.

Opvisningen er en hyldest til håndværket og til den grundighed, der hører med til at skabe noget helt fra bunden. For en coutureskrædder som Johnny Wichmann er det nærmest en politisk aktion.

»Den danske modebranche er god til at promovere sig selv og viser kollektioner, der er fremstillet i udlandet. Det er hurtig kommunikation, hvor den skabende proces er skåret væk. For os, der arbejder på en helt anden måde, er det svært at blive set og hørt. Det normale i modeverdenen er, at man bliver målt på volumen, ikke på håndværket, og det vil jeg gerne lave om på«.

Johnny Wichmann oplever, at mange er interesserede i at mestre et håndværk som skrædderi. Det er bare svært at få en uddannelse, og uden en læreplads stopper udviklingen ofte.

»De fleste skrædderier er – ligesom de små guldsmede osv. – enkeltmandsfirmaer, hvor man ikke har råd til at tage elever«, siger han.

Praktisk erfaring

Man kan ikke blive en dygtig håndværker ved at se på billeder på Instagram. Det kræver, at hænderne kommer i arbejde og øver sig. Man kan heller ikke nøjes med at læse sig til, hvordan en mur kommer til at stå lige.

Håndværk er tæt forbundet med praktisk erfaring, og den kan være svær at få, når lærepladserne mangler, og uddannelserne bliver mere og mere akademiske.

Det er et emne, der optager Hans Christian Asmussen. Ved siden af sine tillids-hverv i brancheorganisationer sidder han i bestyrelsen for Designskolen Kolding, og han er netop nu projektleder for Space NV – et værksted i Københavns Nordvestkvarter, der skal give udsatte unge en chance for at lære at bygge ting.

Værkstedet er fyldt med save og stemmejern, men også computere og 3-D-printere. Projektet skulle være åbnet 20. maj, men er udsat på grund af coronasituationen.

Når han taler om håndværk og ud- ►

FINISH. Arbejdet hos Klassiq.dk kræver en disciplin, som snedker Jens Kristian Thonbo har lært meget af. Er der noget galt, begynder man forfra, siger han. På værkstedet bruger de mange traditionelle metoder, men anvender også moderne teknologi til at lave perfekt finish på træarbejdet. Når det handler om arbejdsbukserne er det moderne dog ikke godt nok. Det skal være de klassiske, som de har set ud siden 1966. Foto: Andreas Merrald

dannelse, trækker han en lang linje fra folkeskolernes sløjdlokaler via fagskoler til designskolerne. Og alle steder ser han udfordringer.

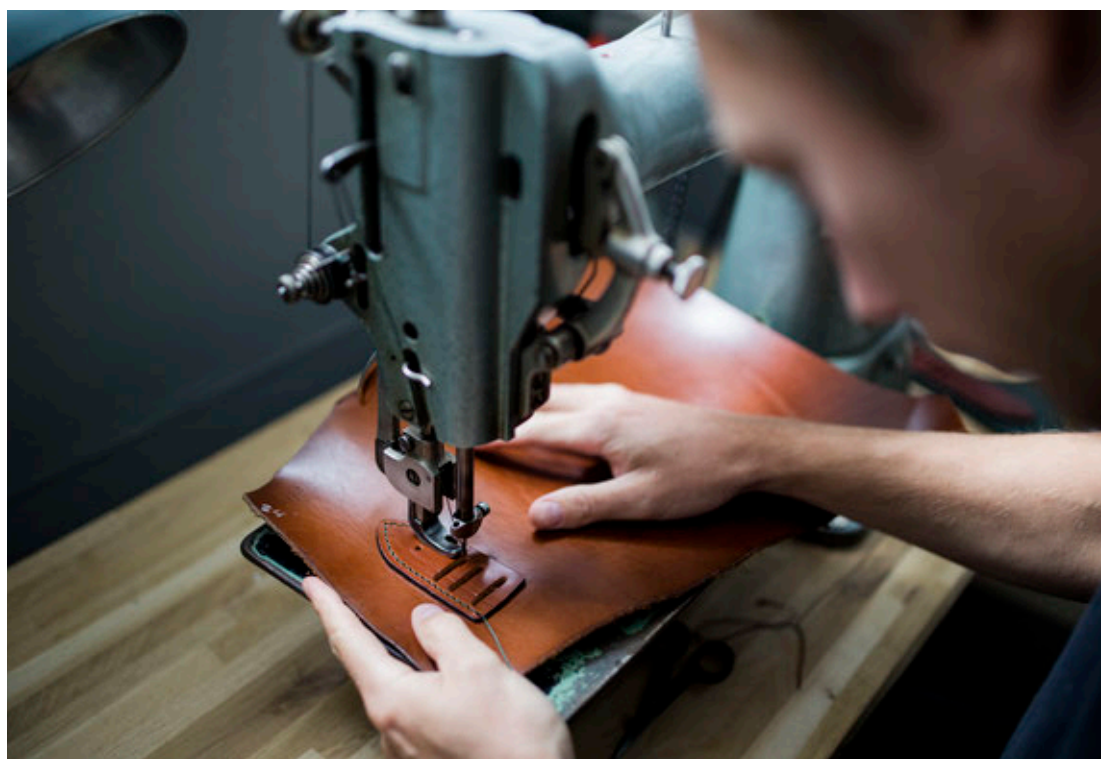
»En håndværksuddannelse er fundamentalt anderledes end en boglig uddannelse. Det lyder helt steinersk, men den komplette student arbejder både i ånd og hånd. Det kræver tid. Hvis unge presses gennem uddannelsessystemet, får de svært ved at mestre et håndværk«, siger han og peger på, at selv om mange taler positivt om håndværk, fortæller skolernes prioriteringer en anden historie:

»Vi befinder os i et investeringsdødvande. Det er dyrt at have værksteder, og folkeskolernes sløjdlokaler er forsvundet mange steder. Man underviser i stedet i faget håndværk & design. Ungerne får et aparte forhold til håndværk, hvis de aldrig opnår mestringserfaring. Det er en vigtig dannelsesproces, der er droppet til fordel for akademisk læring«.

Hans Christian Asmussen peger på, at visse håndværksfag har svært ved at finde praktikpladser, mens de store designskoler er strandet mellem håndværk og akademisering. Han er ikke ude på at pege fingre ad undervisere eller skoler, men konstaterer, at det er en svær balance.

Udviklingen fik tidligere i år studerende på Kunstakademiets Designskole i København til at protestere over for ledelsen. I en pressemeddelelse fra de bachelorstuderende hed det blandt andet, at »skolen er blevet for akademisk – det betyder mere fælles undervisning og mindre fagspecifik undervisning«.

Lignende protester har ramt Filmskolen, hvor de studerende efterlyser mere

Det er nemt at forsvinde en time på Facebook eller YouTube. Det er bare ikke fordybelse

Hans Christian Asmussen, Forbundet Arkitekter og Designere og på Designskolen Kolding

praktisk arbejde og mindre opgaveskrivning, så de kan blive bedre til deres håndværk inden for lyd og billeder.

Hånden skal aktiveres

Håndværk befinder sig altså i en brydningstid. Det har høj status at kunne lave noget med hænderne. At tilegne sig *skills* er hot, men det betyder ikke, at alt er godt. Uddannelsessystemet har nogle knaster, som skal høvles væk, og så er der det med prisen på håndværk og kunsthåndværk. Den kan skræmme nogen væk (eller over til Ikea).

Parallelt med disse konflikter kan

HÅND OG ÅND. For Jasper Overgaard (øverst t.v.) og Christian Dyrman er det vigtigt, at de som designere selv bruger hænderne, når de udvikler deres ting. De hylder kombinationen af computerens muligheder og traditionelt håndværk – Overgaard som lædersmed og Dyrman som smed. Pr-foto

man finde beskrivelser af håndværkets positive effekter. Det er noget med ro, langsommelighed, nærhed og bæredygtighed.

Hans Christian Asmussen ser håndværk som en modvægt til det digitale samfund, hvor al aktivitet bor i computeren eller telefonen, og der er færre konkrete ting at røre ved.

»Hånden trænger til noget at lave. Det er der ingen diskussion om«.

Coronakrisen har fået mange til at standse op og (måske ufrivilligt) være tvunget til at tage den med ro. Det skabte i nogle måneder en nation af brødbagere, og noget håndværk må der være blevet lavet i hjemmene, når man tænker på bilkøerne, da genbrugsstationerne åbnede igen.

Hans Christian Asmussen har sin egen metode til at finde ro og dyrke håndens værk.

»Jeg skærer skeer, når jeg er i sommerhus. Jeg finder en god gren og skærer en ske i hånden. Det er design basic. Det er der, hvor alting begynder for mig. Andre ville måske tage i Stark og købe en slibemaskine, men jeg har en kniv og en økse, og når jeg giver mig tid, får jeg den mestringsoplevelse, som er så vigtig«.

niels.pedersen@pol.dk

BELIEVE IN
BEAUTY

FRITZ HANSEN

Svanesofaen, designet af Arne Jacobsen i 1958, er med sit stærke arkitektoniske appel og organiske bløde linjer indbegrebet af tidløst design.

SÆRPRIS FRA 34.995 kr.

Kampagnen gælder model 3321 i alle stof og læder varianter. Fra 1. maj til 31. August 2020.

brdr. friis møbler

Gladsaxevej 311, Søborg Tlf. 3969 9090

Mandag - fredag 10-18 / Lørdag 10-15

www.brdr-friis.dk

“ At se på glasset gik helt ind i rygraden

Første gang Sia Mai trådte ind på et glasværksted, var hun forelsket. I dag elsker hun sin hverdag, fordi hun selv bestemmer over den. Men den er også usikker.

EMILIE KLEDING
RASMUSSEN

Da jeg var 15 år, gik jeg ind i et glasværksted i Ebeltøft, kiggede rundt og tænkte: Hvis jeg kunne vælge helt frit, kunne jeg godt tænke mig at arbejde sådan et sted. At se på glasset gik helt ind i rygraden – nærmest som et fix, jeg gerne ville have. På det tidspunkt kunne jeg dog ikke 'gå til glas'. Så jeg parkerede faktisk ideen.

Først 8 år senere, da jeg var på rundvisning på Danmarks Designskole, fandt jeg ud af, at de havde et glasværksted i kælderen. Lige pludselig var denne her umulige drøm faktisk inden for række-

vidde, og jeg søgte ind og blev optaget. Selv om jeg først skulle igennem et keramikforløb, var det altså glasset, jeg faldt for. Jeg var nok allerede forelsket, før jeg overhovedet prøvede det.

Det, at glasset er transparent og interagerer med sine omgivelser, synes jeg, simpelthen er så fascinerende. At det hele tiden er i forandring, har forskellige refleksioner og sine helt egne overflader. Men selv om jeg er interesseret i at undersøge og have en dialog med selve materialet, har det altid været mit mål at skabe nogle slutprodukter. Meget hurtigt valgte jeg at lave brugsting og fokusere på glasopbevaring, der kunne tages direkte ud af køleskabet, sættes på bordet og tilbage igen. Det er mit bud på at håndtere brugen af emballage og samtidig lege med hverdagens måltider, for der er altså bare forskel på, om leverpostej står i sin stanniolbakke eller lige er vendt over på et fad. Og hvis jeg kan være med til løfte den æstetiske måltidsoplevelse, uden at det bliver for højtideligt, betyder det meget for mig.

Jeg elsker mit håndværk, og nogle gange ville jeg ønske, jeg var mere i det. Siden 2006 har jeg fået lavet mine ting på en lille glasfabrik i Sverige, så jeg skaber altså mine modeller og gipsforme

KÆRLIGHED. Når Sia Mai har skabt modeller og gipsforme, fragter hun alt til Sverige, hvor en glasfabrik laver hendes ting. Der er tidspunkter, hvor den danske glaskunstner ville ønske, at hun var mere i sit håndværk, men hun er glad for, at hun ikke skal stå bundet til en ovn på sit værksted hver dag. Foto: Peter Hove Olesen

på mit værksted, transporterer dem op til fabrikken og rejser tilbage med glasset til min butik i København. Jeg ville sidde så utrolig fast, hvis jeg havde min egen ovn, og på den her måde behøver jeg ikke stå i et værksted fem gange om ugen. Også selv om det kan være en udfordring at se andre lave mit glas.

Usikkerhed som igangsætter

Det fantastiske ved min hverdag er dog, at jeg selv styrer den. Det lyder måske banalt, men det er jeg selv bestemmer og holder hånden over min dagligdag, gør mig tit lykkelig. Samtidig er det også enormt usikkert. Jeg har da ikke tænkt mig, at jeg skal gå nedenunder og hjem i denne her coronakrise, men jeg ved i realiteten ikke, om jeg gør det. Nu har jeg haft mit eget firma i 23 år, og jeg kan stadigvæk spørge mig selv: Hvad har jeg gang i?

Det er jo ikke en millionforretning, og allerede fra starten blev jeg klar over, at hvis jeg ikke havde is i maven, skulle jeg ikke det her. Indtil videre er det heldigvis gået fint – og så kan usikkerheden jo også være en igangsætter og give et boost, jeg måske ikke ville få, hvis jeg var døvet af et fast job. Det er i hvert fald skønt at gå ind i den proces, hvor jeg pludselig

BLÅ BOG

SIA MAI

Glaskunstner, der især arbejder med opbevarings- og serveringsglas til husholdningen.

Uddannet ved Danmarks Designskole i 1994 og var året efter med til at starte glasværkstedet Fragile.

Har siden 2007 været en del af butikken Keramik & Glasværkstedet i København og taget en mastergrad i design på Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering.

forsvinder fuldstændig ind i gipsen. Måske er det koldt, men jeg opdager slet ikke, at jeg fryser, fordi jeg er helt væk og lykkelig. Det er selvfølgelig kun stunder – men de er det hele værd. Og så er der alt derimellem, som da er fantastisk, men som også bare er et arbejde.

kultur@pol.dk

VI ER SPECIALISTER I TRÆGULVE

*Arbony Egegulve
med Antik look
Nyt i Danmark!*

**VI HAR DET STØRSTE
UDVALG I HVIDMALEDE
FODPANELER OG
INDFATNINGER ...**

Download komplet Listekatalog

**VI ER SPECIALISTER
I KLASSISKE HØJE
VÆGPANELER ...**

**... HAR KÆMPE UDVALG
I FYR PLANKEGULVE
PÅ LAGER ...**

27x110 mm KL FyrPlank Select
27x135 mm KL FyrPlank Select
27x155 mm KL FyrPlank Select
30x110 mm KL FyrPlank Select
30x135 mm KL FyrPlank Select
32x180 mm KL FyrPlank Select

Alle Gulvbrædder er Skarpkantede

Spørg efter en af vores Dygtige
Gulvfolk for Information og Priser.

**... OG VI HAR OGSÅ
DET STØRSTE UDVALG
I HÅRDTTRÆLISTER**

**Besøg vores
fabriksudsalg i
åbningstiden ...**

Speciale: Klassiske og nye profiler i Væglister, Fodpaneler og Indfatninger · Specialopgaver efter tegning eller prøve · Vi leverer over hele landet

*Kom til os først - det bliver
alligevel os til sidst!*

**Københavns
Listefabrik**

Åbningstider for Butik og Showroom:

Mandag-Fredag kl. 7.00 - 17.00 samt Lørdag kl. 9.00 - 13.00

Rosenkæret 18, 2860 Søborg · Telefon: +45 3927 6090

www.kbhlistefabrik.dk

“Det har altid været naturligt for mig at bruge mine hænder

Selv om Jeanette List Amstrup havde stor succes med sin Mano-serie hos Kähler, føler hun sig mest hjemme i den helt lokale produktion. Keramikeren håber, at forbrugerne ser værdien i det håndlavede.

EMILIE KLEDING RASMUSSEN

Når jeg sidder med materialet, bliver jeg så optaget, at jeg glemmer at gå hjem. Min mand har skullet vænne sig til, at jeg altså ikke er ligeglad, men i stedet bliver suget ind i den rytme, der ligger i håndværket.

Det er næsten helt meditativt, lige at rette den sidste kurve og ordne kanterne – nok fordi det altid har været naturligt for mig at bruge mine hænder. Ikke kun i en kreativ sammenhæng, men også, når jeg tager fat i værktøj, lapper cykler og ordner vandhanen.

Når jeg arbejder, inspirerer selve materialet mig meget, og min fremgangsmåde er derfor nok ret intuitiv. I hvert fald begyndte jeg på et tidspunkt at smide flydende gipsrester i balloner, og når det størknede, fjernede jeg ballonen og fik pludselig den fineste overflade. Lidt som at åbne en skal og tage en perfekt, glat og rund kastanje ud, som man bare har lyst til at røre ved og holde i hånden. Sådan var det med gipsen, og på den måde eksperimenterede jeg mig frem til de former, som blev til min Mano-kop.

Koppen endte hos Kähler, og fordi den blev en succes, ville de gerne følge op med mere. Der var en lang periode, hvor jeg ikke arbejdede på andet end at tilføje nye dele til serien. Der forlod jeg jo egentlig det, jeg nyder ved mit håndværk: at have hænderne i materialet og opdage nye aspekter. I stedet var det nærmere et designarbejde ved computeren, hvor jeg stort set kendte resultatet på forhånd. Og selv om det også var en spændende oplevelse, har jeg ikke sulten til at skulle gøre det hele igen.

Alligevel er det da helt fantastisk at tænke på, hvor mange mennesker i Danmark der har drukket af en Mano-kop. Serien holdt i over ti år, men som Kähler fik nye varer på hylderne, gled den i baggrunden. Det er klart, for der er kommet en modetendens i keramikken, hvor der helst skal komme noget nyt hver sæson.

MEDITATIVT. Når Jeanette List Amstrup sidder med de materialer, hun arbejder med, glemmer hun tid og sted. Og det er ikke kun i kreative sammenhænge – det sker også, når hun tager fat i værktøj, lapper cykler og ordner vandhanen. Foto: Mikkel Hørlyck

Et eller andet sted har jeg det underligt med forbrugertanken om hele tiden at skifte ud, og det blev pludselig svært for mig at se mig selv stå bag et nyt kommercielt salgsprodukt.

Lyst til at dygtiggøre mig

Da nogle kollegaer startede en lille lokalproduktion af keramik på Bornholm og ledte efter en fabriksleder, slog jeg derfor til. Jeg brændte virkelig for det, for det gav mening at være et kollektiv, så vi ikke hver især skulle købe ovne og leje større værksteder. Men det var for svært at få det til at løbe rundt, og jeg må desværre konstatere, at vi ikke har fået udannet forbrugerne til at købe til priser, der svarer til danske lønninger. Også selv om de altså ikke var særlig høje.

På den lille fabrik fandt jeg imidlertid ud af, at jeg virkelig godt kunne lide at arbejde med håndværk i det små og forbedre processerne i en produktion. Jeg fik en stor lyst til at øve og dygtiggøre mig, og i dag arbejder jeg med at modellere gipsforme for andre keramikere. Engang kom man jo i lære på Den Kongelige Porcelainsfabrik, men i dag er der ikke ret mange uddannede modellører tilbage. Alligevel er der stadig keramikere, der har brug for hjælp til at lave deres forme, og jeg tror på, jeg kan bidrage til den lokale produktionen derude. Her kan vi som kunsthåndværkere udnytte

ikke at være på en stor fabrik og i stedet eksperimentere med at producere på en sjovere og mere unik måde. Det er i hvert fald det, jeg tror på.

kultur@pol.dk

BLÅ BOG

JEANETTE LIST AMSTRUP

Keramikere, som især er kendt for sin populære Mano-serie hos Kähler.

Blev i 1994 uddannet ved Danmarks Designskole og har siden haft eget studie, hvor hun foruden Kähler har samarbejdet med Royal Copenhagen og Höganäs Keramik.

Har i løbet af årene udstillet på blandt andet Charlottenborgs Forårsudstilling, Kunstnernes Efterårsudstilling på Den Frie og Trapholt.

Hun har tidligere været fabriksleder ved en lokalproduktion på Bornholm og arbejder i dag primært med at modellere gipsforme for andre keramikere.

JUBILÆUM

DEN EVIGT UNGE SOFA EJ 220 FYLDER 50 ÅR

EJ 220 sofaen blev begyndelsen på en ny skandinavisk stil og arketypen på en sofaklassiker.

Vi tilbyder nu sofaen til en favorabel jubilæumspris i tre forskellige tekstiler og et lækkert anilin læder.

Tilbuddet gælder i en begrænset periode.

Sofa, længde 212 cm, Bardal uldstof.

Vejl. udsalgspris kr. 30.113. Vejl. jubilæumspris kr. **22.500**

Sofa, længde 212 cm, anilin læder.

Vejl. udsalgspris kr. 53.927. Vejl. jubilæumspris kr. **40.000**

EJ 220 blev designet i 1970 af Erik Jørgensen, grundlægger af Erik Jørgensen Møbelfabrik. Erik ville skabe en sofa, der gjorde op med tidens traditionelle sofadesign og i stedet fokusere på rette linjer og bløde puder.

Aalborg: Brdr. Sørensen
Aalborg: Ulf Bolighus
Brønshøj: Brdr. Friis Møbler
Esbjerg: Ingvar Christensen
Frederiksberg: 3 Falke Møbler
Frederikshavn: Heile
Hadsten: Rosborg Møbler
Helsingør: Olaf Furniture
Hjørring: Haugaard Møbler

Holbæk: Vestergaard Møbler
Holstebro: Living Møbelstudie
Horsens: Jacobsen Plus
Holte: Classic Fifty Sixty
Hørsholm: Kjørholm's
Kolding: Indbo
Kruså: Kollund Møbler
København K: Illums Bolighus
København K: NYT I BO

København K: Vestergaard Møbler
København Ø: Paustian
Lem: Slot Møbler
Lyngby: Ingvar Christensen
Lyngby: Vestergaard Møbler
Løsning: Interiør
Odense C: Schiøng Living
Odense SV: Central Møbler
Odense SØ: P. Lindegård Poulsen

Nykøbing F: Art&Design
Næstved: Vestergaard Møbler
Randers: Brdr. Sørensen
Randers SØ: Timm Møbler
Roskilde: Design Center
Ry: Bolighuset Ry
Rønne: Werner Larsen Design
Svendborg: Schiøng Living
Sønderborg: Juhls Bolighus

Thisted: Hvass Designmøbler
Vejle: Ingvar Christensen
Viborg: Selta
Vodskov: Vodskov Bolighus
Århus C: Paustian
Århus V: Thorsen Møbler

Jagten på den dybe blå

Et designerkollektiv i Japan har gjort plantefarvning så hot, at selv musiker Kanye West har været på besøg for at opleve, hvordan de indfarver tekstiler på traditionel vis. Politiken var med, da en japansk delegation var i Danmark for at give teknikken videre.

LAURA ENGSTRØM

Kakuo Kajis ene hånd er blå. Alt hans tøj er blåt. Skjorten er lyseblå, og bukserne er mørkeblå. Og han har selv indfarvet det.

Netop nu sidder han og taler dæmpet japansk til sin forretningspartner, Kyoko Nishimoto, som oversætter til engelsk for en flok nordiske kunsthåndværkere, designere og grafikere. De er her for at lære den traditionelle japanske måde at indfarve indigo på.

Det er lykkedes det japanske designkollektiv Buaisuo at gøre den blå plantebaserede indigofarve hot. Især i modebranchen, der ligesom andre brancher higer efter langsommelighed og bæredygtighed. Faktisk er farven så trendy, at selveste rapperen og modemanden Kanye West i 2019 besøgte Buaisuo i Japan sammen med et par af sine assistenter.

Indigo kan være dyb som himlen på en midsommerdag eller mellembå som et par lyse jeans. Nuancerne og farvespillet er et andet i plantefarver, men de er også noget mere miljøvenlige end de syntetiske farver, som tekstilindustrien traditionelt bruger. De er fulde af tok-

siske tungmetaller til stor skade for miljøet.

Og ifølge Kyoko Nishimoto er ikke kun prisen afgørende for, at man i industrien bruger de syntetiske farver.

»Prisen på sukumo (den japanske indigo, red.) har ikke ændret sig i de seneste 50 år. 1 kilo koster 5 euro, og den er langt mere drøj end den syntetiske farve, man bruger i industrien«, siger hun og viser deres fælles notesbog, hvor stofprøver er sat ind for hver dag.

Uforudsigelighedens poesi

Omskifteligheden er en af grundene til, at industrien ikke bruger plantebaserede indfarvningsteknikker. Og omstændigheden. Det er til gengæld også nogle af grundene til, at der nu sidder en flok designere og kunsthåndværkere og lytter til japanerne. For uforudsigeligheden har sin egen poesi.

Den poesi har tekstilkunstner Helle Trolle udforsket sammen med grafiker Helle Vibeke Jensen. Det er dem, der sammen har arrangeret en masterclass i København med Buaisuo.

PROCES. Danmark har planten vajd med det pigment, der skaber farven blå. Før det kan indfarve stof, skal det dog gøres opløseligt via fermentering eller kemi. Foto: Sven Bloch

ÅBENT HUS Lør. 6 juni 11-16

Udstilling af keramiske stentøjsarbejder.

Max 2-3 personer ad gangen

BEATE ANDERSEN

Tokkekøbvej 31, 3450 Allerød

efter aftale på tlf. 22 82 67 22

www.beate-andersen.dk beate@beate-andersen.dk

Velkommen til Marry & Me Guldsmed på Østerbro i København

Marry & Me er en hyggelig smykkeforretning og guldsmed på Østerbro i København tæt på Frederiksberg, Vesterbro og Nørrebro.

Vi sælger vielses- og forlovelsesringe samt kærlighedsgaver til din udkårte eller som for- kælelse til dig selv. Sæt dig behageligt til rette i

vores bløde sofa og nyd en kop kaffe eller the, mens vi sammen finder de helt rigtige smykker til at symbolisere jeres kærlighed.

Vi har indrettet vores hjemlige butik som en dagligstue, hvor vores erfarne medarbejdere vil give jer en oplevelse ud over det sædvanlige.

**MARRY
& ME**

Østerfælled Torv 17A, 2100 København Ø • Tlf. +45 20 66 52 88 • www.marryandme.dk

»I Danmark har vi planten vajd, der giver en blå farve«, forklarer Helle Trolle.

»Men jeg kan ikke gennemfarve stoffet på samme måde med vajd. I hvert fald ikke i så store mængder som med sukumo. Og vi kan ikke få en smuk dyb blå som den japanske. Så vi må jo aflure deres teknikker«, fortsætter Helle Trolle, der ligesom Helle Vibeke Jensen har fået tilnavnet Helle-san af japanerne under masterclassen.

Kyoko Nishimoto med de blålakerede negle forklarer:

»Først høster vi planten. Så skal den lægges i store dynger, som skal vendes hver uge. Når den er klar, kan man begynde at lave sin blanding. For at indigobakterien skal kunne overleve, kræver det et miljø med høj pH-værdi«, siger hun og fortæller videre om, hvordan man i gamle dage blandede med hesturin for at få det stærkt basiske miljø.

»Ligesom en kok har sine egne opskrifter, har alle indigofarmere deres. Vi bruger hvedeklid for at sætte gang i processen med kulhydrater, og så har vi brug for egetræsasse«.

Japansk kulturarv

Så skal der dyppes. Farvebadet står klar til kursisterne og har været mange dage undervejs. Kyoko Nishimoto kom 10 dage før masterclassen for at forberede det uudgrundelige mørkeblå dyb, der nu står i en stor metalbeholder. Der skal tages temperatur hver dag og røres i tunden i tre minutter sidst på dagen.

Egentlig er det ulovligt, hvad de gør. For den japanske blå farve må ikke tages ud af landet. Sådan har det været, siden sukumo i 1968 blev udnævnt som japansk kulturarv – og dermed eje.

Der bliver foldet og dyppet, og kunsthåndværkerne, der er kommet fra Færøerne, Finland, Sverige, Norge og Danmark, bliver benovede, da de kan tage det ene dybblå klæde op efter det andet.

Ligesom en kok har sine egne opskrifter, har alle indigofarmere deres
Kyoko Nishimoto, designerkollektivet Buaisuo

dred, var 2.000 af Tokushima-præfekturets indbyggere beskæftiget med at dyrke, høste, fermentere og farve med indigo.

Arbejdernes farve

Buasiuos tilgang til indigo er ikke faldet i helt god jord hos de traditionelle indigofamilier på egnen, der har dyrket indigo i generationer. For de hippe japanske designere fra Buaisuo, der først hørte

Kyoko Nishimoto fortæller videre om Tokushima, byen i det sydlige Japan, hvor indigo traditionelt blev dyrket. Her er varmt og fugtigt – ideelle vækstbetingelser for planten. Indtil den syntetiske blå farve blev opfundet i det forrige århundred,

RESULTAT. Indfarvningen falder forskelligt ud alt efter vandets kvalitet, den måde, man udvinder farvestoffet på, og ikke mindst det materiale, man farver. Foto: Sven Bloch

om indigoindfarvning på designskolen i Tokyo, vil lave det hele selv – fra frø til færdigt design.

»Jeg er selv opvokset i Tokushima, og for mig tilhørte indigoindfarvning en del af det traditionelle Japan. Det var ikke særlig interessant. Først da Kakuo gjorde mig opmærksom på det, kunne jeg se, hvor spændende det var«, siger Kyoko Nishimoto om den blå farve, som traditionelt blev lavet til arbejdstøj. Blåt var for menigmand, mens gul og lilla var forbeholdt de royale. Hun tilføjer:

»Det er interessant, som interessen for de traditionelle japanske håndværk er meget større i udlandet end i Japan«.

Bedre end meditation

Holdet af tekstilkunstnere og designere dypper og dypper og får den ene smukke teknik lært efter den anden. De ser ud til at hygge sig svært.

Som Helle Vibeke Jensen siger:

»Jeg er ikke typen, der tager på meditationkurser. Det her er for mig meditation«.

Helle Trolle nikker. Hun genkender det meditative ved det gamle håndværk og ved gentagelsen af det blå.

Efter fem dage er alt – inklusive deres hænder og negle – blåt. Om de ikke kan blive lidt træt af blåt?

»Jo!«, siger Helle Trolle.

»Da jeg kom hjem fra Tokushima sidste år, måtte jeg have en periode med rød«.

kultur@pol.dk

KØB HOS UPFRONTSHOP.DK

KærUP bord m/tørresnor og plantekasse (5.995 kr.) DollerUP Spise- og Loungestol (2.495 kr.) PlantUP Modulhøjbed fra (541 kr.)

Hos UPFRONT SHOP har vi et univers af design, som er med til at skabe nyt liv og mere aktivitet i boligens uderum. Indret altanen, terrassen eller gårdhaven med de kreative muligheder fra UPFRONT Living og PlantUP. Vi anvender kun bæredygtige materialer, som har en lang levetid.

Se mere på www.upfrontshop.dk

Dansk design produceret i Viborg, Danmark.

“ I det store hele er jeg et meget frit menneske, når jeg tegner

Minimalisme og helt ind til benet er mantraer for designer Mads Odgård, der tegner hver eneste dag. At være kreativ er nemlig et håndværk, som – fortæller han – kræver målrettethed og disciplin.

EMILIE KLEDING
RASMUSSEN

Den der myte med, at det må være så skønt at være kreativ, for så kommer de gode ideer bare – det er noget værre vrøvl. Det er et kæmpe arbejde, som frem for alt kræver, at jeg handler stabilt, målrettet og det allersværeste: Det, jeg er i gang med, skal jeg kunne gøre færdigt.

Hver morgen klokken 9 tager jeg et stykke A3-papir og begynder at skitsere. Hvis jeg for eksempel gerne vil lave en køkkenkniv, starter jeg faktisk med at

tegne de knive, jeg allerede kender, og derfra bevæger jeg mig hen til det, jeg selv godt kunne tænke mig at lave. Nogle gange er det uharmonisk, men jeg tegner det færdigt for at finde ud af, hvor det svage punkt ligger. Jeg vil hellere færdiggøre noget, før jeg snakker højt om det, og på den måde er jeg meget mere en håndværker end en kreativ person. Gode ideer er jo fuldstændig ligegyldige, hvis de ikke bliver til noget. Man kan i hvert fald ikke leve af dem, og det var jo det, jeg i sin tid fandt ud af, at jeg supergerne ville.

Da jeg var 20 år, kostede det 5 kroner at gå til croquis om aftenen på Kunstakademiet. Jeg kendte ingen, der kunne tegne, eller sagde, jeg skulle. Tværtimod. Alligevel blev jeg tiltrukket af det med det samme. Jeg er ikke særlig boglig og har aldrig haft nemt ved at læse og skrive, så det, der tiltrækker mig ved tegning, er, at det er så umiddelbart. Så indiskutabelt. Selvfølgelig kan jeg lave fejl i mit perspektiv, men i det store hele er jeg et meget frit menneske, når jeg tegner. Det at kunne få et udtryk ud igennem en blyant gør mig simpelthen så glad og udløser sikkert en masse endorfiner.

Nogle dage er sure

Når jeg tegner, starter jeg med at have en følelse og noget tredimensionelt inde i

TRÆNING. Mads Odgård kan godt lide, at han kan se, at han stadig bliver bedre. Han har tegnet gafler i 40 år, og det bliver han ved med at optimere, også selv om hans Odgård-bestik har været i masseproduktion i snart 30 år. Foto: Jacob Ehrbahn

hjernen. Det skal jeg i første omgang have ud på et stykke papir, og bagefter prøver jeg at se det for mig og forestille, om det virkelig er i harmoni med sig selv og sine omgivelser. Uden at forstyrre eller give mislyd. Det er enormt vigtigt for mig – og måske fordi jeg er så konflikt-sky, er jeg god til det.

Sådan var det, da jeg tegnede lampen Above for Louis Poulsen, der opstod i et forsøg på at skære alt udenom væk. Hvis designet kan være noget foruden, vælger jeg det altid fra. Først når det er umiddelbart og forståeligt, har det en chance for at overleve.

Jeg opfinder ikke den dybe tallerken, men udvikler i stedet på det, der findes. Og gør det lidt bedre. Lidt mere enkelt og logisk i sit udtryk – uanset om det er en stol, en lampe eller et bestik.

Nogle dage er sure, men det skal jo ligesom gøres. På de dage er mine overspringshandling at tegne noget, jeg glæder mig til at lave – overskuelige drømmeprojekter. For eksempel vil jeg virkelig gerne tegne en skammel, og når jeg sætter mig selv fri, ser jeg, hvad der sker. Måske ender det med at blive en stol i løbet af dagen.

Jeg kan godt lide det faktum, at jeg tydeligvis bliver bedre. Jeg har tegnet gafler i 40 år, og det bliver jeg stadigvæk ved med at optimere, også selv om mit

Odgård-bestik har været i masseproduktion i snart 30 år.

Dybest set er min opgave jo at tegne noget, som bliver til virkelighed, og det kræver, at jeg hele tiden holder mit håndværk ved lige.

Alligevel er det da fantastisk at tænke på, at der står en maskine, som hver dag laver mit bestik. Det opvejer alt.

kultur@pol.dk

BLÅ BOG

MADS ODGÅRD

Industriel designer, som er særligt kendt for at have skabt bestikket Odgård, lampen Above og de energisparende gadelamper Icon, der hænger rundt omkring i verden.

Har gået på den daværende Skolen for Brugskunst, men forlod uddannelsen til fordel for et job hos Lego som designer.

I dag driver han sin egen tegnestue og arbejder mest med minimalistisk design for blandt andet Louis Poulsen, Carl Hansen & Søn, Coop og Fischer Möbel.

Hoop

Server sommerens salater med stil

Hoop serveringsskål Ø 30 cm. DKK 649,95 / salatbestik - karboniseret asketræ DKK 249,95 / fyrfadsstage 10 x 14 cm DKK 299,95. Design: Unit 10
Sixtus skærebræt 54 x 27 x 3 cm - egetræ DKK 799,95 / forskærerkniv, forskærergaffel, grilltang el. stegepalet, pr. del DKK 449,95. Design: Søren Refsgaard
Hurricane lille 11,5 x 24,5 cm DKK 269,95 el. stor 14 x 28,5 cm DKK 329,95. Design: Maria Berntsen.
Forest saltkværn el. peberkværn pr. del DKK 319,95. Design: Klaus Rath

Nyd sommerens salater i den rummelige Hoop skål
og server med det elegante salatbestik i asketræ.

stelton

www.stelton.com

Flet man kan stole på

Med danske møbelklassikere fra Hans J. Wegner og Børge Mogensen som katalysatorer er stoleflet blevet et ikon. I dag er håndværket placeret på få dedikerede hænder som dem, der sidder på Tim Kastrup Petersen. Han giver nyt liv til gamle møbler med fletteteknikker, der trækker tråde tilbage i designhistorien.

CHRISTINA B. KJELDSSEN
(TEKST)

MIRIAM DALSGAARD
(FOTO)

Når Tim Kastrup Petersen er færdig med dagens arbejde, bruger han en halv time på at lave strækøvelser, der skal løsne de anstrengte muskler i hans håndled, oversiden af underarmene og skuldrene.

Det kræver kræfter at trække og tvinge papirgarn og sjener – som naturmaterialer

let hedder – på plads til faste stolesæder på de designklassikere, som Tim Kastrup Petersen får ind ad døren på sit lille værksted.

Der hænger plakater af danske møbelikoner på væggen, og her står stole stablet, som Tim Kastrup Petersen skal renovere med ny flet.

I hjørnet står Hans J. Wegners The Chair, stolen, som Kennedy gjorde verdensberømt, og som står med helt ny sjeneflet på sæde og ryg.

Stolen er en af de første, som blev lavet hos snedkermester Johannes Hansen i København, og som er blevet skippet over Atlanten i løbet af 1950'erne, indtil en af Tim Kastrup Petersens kunder spottede den i USA og hentede den hjem igen.

Møblerne, som Tim Kastrup Petersen

har gennem hænderne, er fulde af historier som denne.

»Jeg kan godt lide at se mine kunder i øjnene, når de får deres stole tilbage. Det er jo ofte møbler, de har haft stående i familien eller i huset i 20-30 år, og som de får tilbage med ny glød og en ny flet, der kan holde de næste 30 år«, fortæller han.

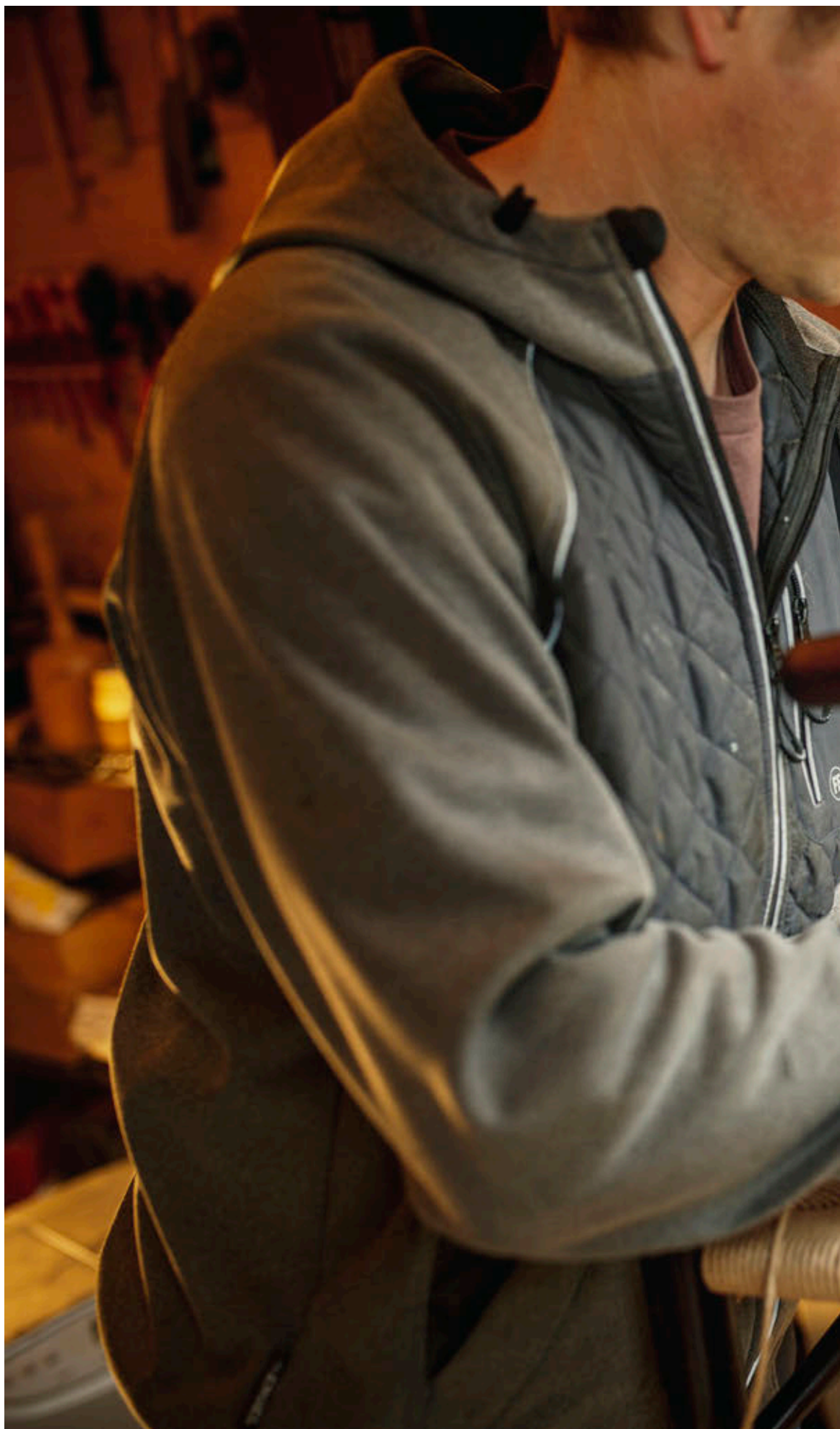
Tim Kastrup Petersen er fletter, et håndværk, der knytter sig til møbelsnedkerens, men som ikke er helt sit eget.

Du kan ikke blive udlært fletter med svendebrev, men må vælge det til og lære det af nogen, der kan det. For Tim Kastrup Petersen var det ønsket om at kunne færdiggøre hele stolen, der fik ham til at udvide sine færdigheder som møbelsnedker med fletterens systemer og håndelag.

FLETTESIND. Møbelsnedker Tim Kastrup Petersen har lagt mærke til, at flettere ofte er tålmodige folk. Det er man nødt til at være. Det tager tid og kan være ensformigt at stå og flette de samme stolesæder en hel dag. Men for Tim Kastrup Petersen er det samtidig frigørende, at man kan lade tankerne flyve. Foto: Miriam Dalsgaard

»Da jeg var lærling hos PP Møbler, kørte vi på det tidspunkt stolene ud til en fyr, der hedder Bruun Olsen, for at få flettet sæderne på de Wegner-stole, vi lavede. Jeg blev fascineret af det, de lavede, for det var ikke noget, vi lærte som møbelsnedkere. Den fart, de havde på, når de flettede, og så præcist, det skulle være, for at hver samling blev flot«, fortæller Tim Kastrup Petersen, der siden lærte at flette hos Bruun Olsen Flet, men først efter en tur omkring Japan.

»Den gamle snedkermester på PP Møbler, Ejnar Petersen, fortalte os tit om Japan og landets kultur med håndværk og samlingerne i tempelbyggeriet. Det lød spændende, så da jeg var udlært møbelsnedker, rejste jeg til Kyoto og var i praktik på et tempelbyggeri i et halvt år. Det var enormt fascinerende at opleve de ja-

FAKTA

Flagline, gjorde, papir og sjener

Mens der stadig flettes med søgræs nogle steder i Sydeuropa, er det i dag især papirsnor, der bruges til stolesæder. Papirsnoren blev udviklet i slutningen af 1930'erne, da der var materialeknaphed, og man fandt ud af, at man ved at vikle papir til snor, som man derefter gav et lag voks, fik et enormt solidt og slidstærkt flettemateriale.

Sjener er yderste skræl af peddigrør fra Indonesien og giver en mere blank og glat overflade og kan som papirgarnet flettes i varierende teknikker.

Flagline er lavet af hørtråde, ligesom de bredere gjorde som for eksempel Alvar Aalto og Bruno Mathsson tegnede signaturmøbler med.

panske håndværkeres disciplin, deres perfektion og måden, hvorpå de lærer tingene fra bunden«.

Man skal føle sig frem

Flettehåndværket rummer nogle af de samme kvaliteter, som Tim Kastrup Petersen oplevede i Japan hos tempelhåndværkerne.

Man skal være grundig, lægge hver eneste snor stramt og nøjagtigt i flette-systemet, ellers bliver helheden ikke smuk. Og så må man ikke være bange for monotonien i arbejdet, tværtimod skal man læne sig ind i den.

»Flettere er ofte tålmodige folk, det bliver man nødt til at være. Det tager tid og kan være ensformigt at stå og flette de samme stolesæder en hel dag, men det er samtidig frigørende, at man kan lade

tankerne flyve. Når man er blevet god til at flette, kan man lade hænderne arbejde næsten af sig selv. Nogle gange får jeg samme følelse, som når jeg er ude at løbe. En slags tankefrirum, hvor jeg får nogle af mine bedste ideer«, fortæller Tim Kastrup Petersen.

Man skal føle sig frem, når man fletter. Mærke spændstigheden i snoren, om flettet ligger i niveau, om mønsteret er regelmæssigt, og derfor arbejder Tim Kastrup Petersen uden handsker. Sjenerne, der er lavet af den yderste skal på de indonesiske peddigrør, har skarpe kanter og skærer i hænderne, men det er en del af arbejdet.

Tim Kastrup Petersen planlægger sine arbejdsdage med indlagte pauser fra flettet, hvor han renoverer stolenes trædele, så han skåner sine hænder. Han var

Når man er blevet god til at flette, kan man lade hænderne arbejde næsten af sig selv
Tim Kastrup Petersen, møbelsnedker og fletter

Alle de gamle stoleklassikere huserer stadig derude og skal have fornyet deres flet efterhånden, og det skal gøres i hånden af nogen, der kan det«.

med til at lære flettere op hos PP Møbler, der nu selv fletter sæderne til sine stole, inden han blev selvstændig med sit eget værksted, TKP Flet.

»Jeg blev nok lidt overrasket, da jeg fik min første kunde og efterhånden så mange, at jeg kunne sige mit job op og åbne mit eget værksted.

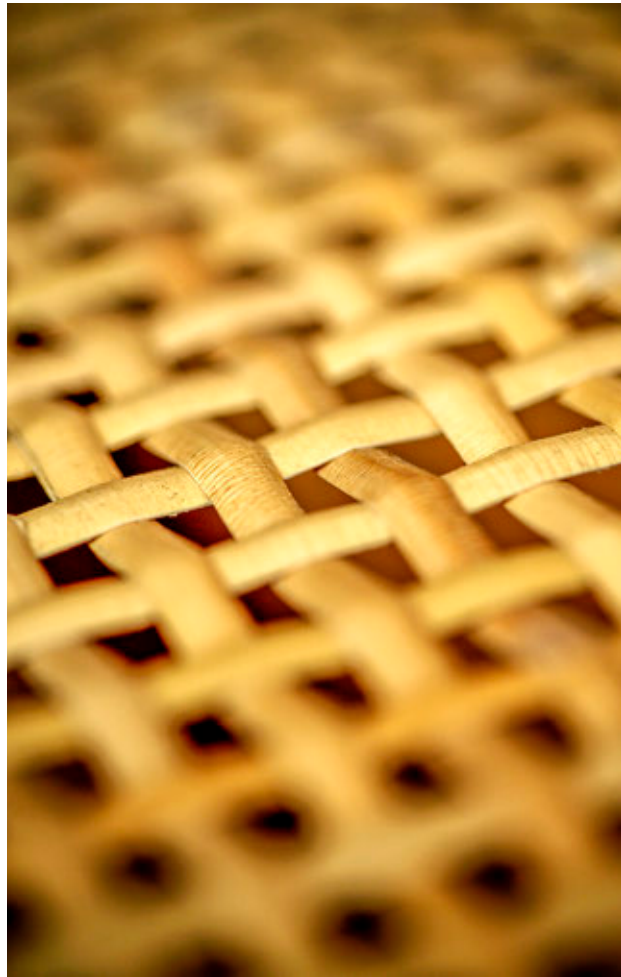
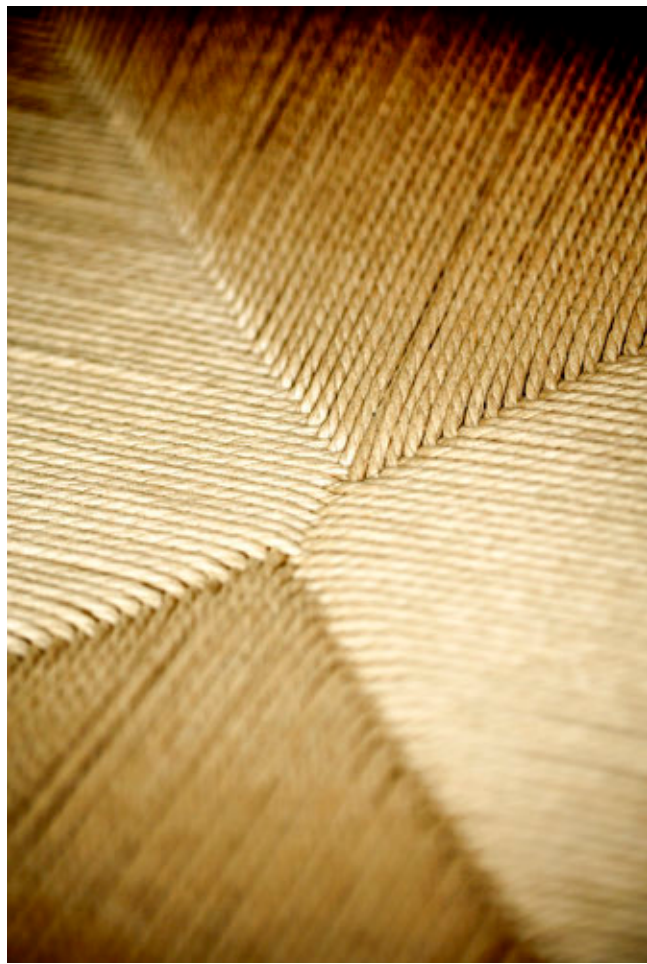
Der findes nemlig ikke nogen maskine, der kan lave stoleflet, og hver flette-teknik stiller sine egne krav, der gør det stort set umuligt at overlade det til en maskine.

»Det tager tid at lære at flette, og nogen kan det bare, mens andre aldrig lærer det«, fortæller han.

Flettet møbelhistorie

De flettede stolesæder er en del af dansk møbelhistorie, som Kaare Klint allerede i begyndelsen af 1930'erne trak ind i de finere arkitekturdredse, og som blandt andre Hans J. Wegner og Børge Mogensen siden fortsatte arbejdet med.

Kaare Klint var inspireret af almuens gedigne og nøjsomme møbler. Stole, som bønderne i de mørke vinteraftener sad og flettede sæder til af halm og sø- ►

græs med teknikker, som også kurvema-
gerne brugte og bruger endnu.

Det samme gjorde de andre steder i
verden, og stoleflet er ikke unikt for Dan-
mark.

Derimod var det de danske møbelarki-
tekter, som i bølgen af Danish Modern
gennem 1940'erne og 1950'erne gjorde
kuvertflet, planflet og andre flettetek-
nikker synonymt med de danske stole.

Især Hans J. Wegner var glad for at bru-
ge flet på sine møbler, og stole som Flag-
linestolen og Cirkelstolen er gode ek-
sempler på Wegners opfindsomme og
legesygge tilgang til de flettede stolesæ-
der.

Tim Kastrup Petersen kan flette de fle-
ste typer flet efterhånden og deler sit ar-
bejde med andre flettere ude i verden.
Fletterne er et lille *community* inden for

**Det tager tid at
lære at flette,
og nogen kan
det bare, mens
andre aldrig
lærer det**
**Tim Kastrup
Petersen,
møbelsnedker
og fletter**

lem flet, jeg ikke kender. Jeg hører ofte,
at stoleflettet for mange er synonymt
med dansk design, og jeg var også tilba-
ge i Japan for et par år siden for at under-

møbelhåndvær-
ket, og danskeren
har nogenlunde
pejling med, hvor
de befinder sig. De
gode af dem i
hvert fald.

»Det er især på
nettet, jeg finder
ud af, at der sidder
en og fletter et el-
ler andet sted. Vi
deler vores proces
og arbejde med
hinanden, og jeg
ser også indimel-

lem flet, jeg ikke kender. Jeg hører ofte,
at stoleflettet for mange er synonymt
med dansk design, og jeg var også tilba-
ge i Japan for et par år siden for at under-

viser eleverne på en designskole i stole-
flet. De syntes, det var noget helt særligt
for dansk design«, fortæller Tim Kastrup
Petersen, der også oplever, at nye møbel-
snedkere kommer til ham og gerne vil
lære at flette.

»Jeg er ikke bange for, at håndværket
dør ud, for ud over alle de gamle møbler,
der skal renoveres, bliver de klassiske
stole stadig produceret, og de skal også
flettes«.

»Indimellem kommer der også et nyt
møbel, som jeg bliver bedt om at flette
til. Ikke så ofte, desværre. De fleste mø-
bler i dag bliver produceret på fabrikker,
men der skal hænder til at flette, og det
er dyrt og tager tid, så det bliver sjældent
tænkt ind. Det er synd, synes jeg, for flet-
tet er et vigtigt bidrag i dansk møbelde-
sign og kan løfte stolens udtryk. Sådan

MATERIALER.

Det er papirsnor,
der bruges til at
flette stolesæder
med. Papirsnoren
blev udviklet i
1930'erne, da
der var materiale-
knaphed. Og man
fandt ud af, at man
ved at vikle papir
til snor, som man
derpå gav et lag
voks, fik et enormt
slidstærkt og solidt
flettemateriale.

en som Hans J. Wegner tog jo et klart
valg i forhold til at bruge flet i sine man-
ge møbler, det er en del af helheden«, si-
ger Tim Kastrup Petersen.

Sædet på en Y-stol af Hans J. Wegner
flettes i kuvertflet, der er en af de mere
krævende teknikker. Et sæde tager Tim
Kastrup Petersen lige omkring halvan-
den time at flette, mens sæderne på nog-
le af de store hvilestole med sjeneflet ta-
ger længere tid og er en teknik, som fær-
re flettere mestrer.

Der er meget nørderi inden for stole-
flet, og det passer Tim Kastrup Petersen
udmærket.

»De fleste møbelsnedkere er nørdere,
der går op i alle delene af håndværket.
En god fletter skal også være lidt nør-
det«.

kultur@pol.dk

Håndlavede smykker fra eget værksted

Udført med sjældne ædelstene
og udsøgte brillanter fra jordens indre

C. ANTONSEN
GULD - & SØLVSMEDIE

VESTERGADE 36 · 5000 ODENSE C · TLF. 66 12 08 91 · GULDSMED-ANTONSEN.DK

“Helt grundlæggende handler mit håndværk om at lave et møbel, der holder for livet

Allerede i sløjdtimerne stod det lysende klart, at Mathias Juul Overvad ville arbejde med træ. Det udlever han i dag, hvor han som møbelsnedker nørkler med håndlavede detaljer og så vidt muligt undgår skruesamlinger og maskinskabte værker.

EMILIE KLEDING RASMUSSEN

Det lyder måske som noget, der er taget ud af en YouTube-reklamevideo, men det der med at køre ud på mit værksted, lave en kop kaffe, tænde radioen og stille og roligt gå og hygge med mit håndværk, det er ... jamen fantastisk. Det er blevet en livsstil, jeg holder enormt meget af, og som også er blevet en stor del af min fritid.

Min interesse for træet stammer helt fra min barndom, hvor jeg i 12 år gik på Rudolf Steiner Skolen i Aarhus. Her gennemsyrede de kreative fag fuldstændig skolegangen, og da jeg er erklæret ordblind, var matematik og dansk altså ikke det, jeg syntes var allersjovest. Lige så snart jeg kom til sløjdundervisningen derimod og fik lov til at bruge mine hænder, føltes det rigtigt. Jeg blev enig med mig selv om, at hvis det kunne lade sig gøre, skulle det være min levevej; og efter Rudolf Steiner gik der ikke lang tid, før jeg søgte ind på Herningsholm Erhvervsskole som møbelsnedker. Og her var der ingen tvivl: Det var det her, jeg skulle.

I dag har jeg mit eget møbelsnedkeri i Taastrup, hvor jeg går meget op i, at mit håndværk er baseret på de traditionelle snedkerdyder. Helt grundlæggende handler det om at lave et møbel, der holder for livet; og her tror jeg på, det er afgørende, at det er lavet med hænderne. Jeg har selvfølgelig maskiner, men jeg bruger ikke robotfremstillinger – faktisk lige så meget for min egen skyld. For jeg synes virkelig, det er sjovt selv at arbejde med træet og glæder mig altid til at se, hvordan det arter sig.

Jeg har da også Ikea-møbler

Når kunder tager kontakt, snakker vi meget om, hvilken type møbel de ønsker, om det skal være valnød eller eg, og de følger med, når jeg udvælger træet hos min leverandør. Møblerne og den dybe tallerken er jo allerede opfundet; så det, der adskiller design i dag, er detal-

SLØJD. Mathias Juul Overvad er ordblind og var ikke i hopla, når han i skolen havde matematik og dansk. Heldigvis gennemsyrede de kreative fag skolegangen på Rudolf Steiner Skolen i Aarhus, og i sløjdtimerne havde han det sjovt. Foto: Peter Hove Olesen

BLÅ BOG

MATHIAS JUUL OVERVAD

Møbelsnedker, som er uddannet ved Herningsholm Erhvervsskole. Driver Mathias J. Overvad Møbelsnedkeri.

Her fokuserer han især på spiseborde og skræddersyede snedkerløsninger.

Har i de seneste år været optaget på Snedkernes Efterårsudstilling og medvirker desuden i bogen 'Håndværk' af Riget Klint.

jerne. Jeg har ofte fokus på at bygge uden at bruge skruesamlinger, og jeg kan godt lide, at det er konstruktionen og materialerne, som får lov til at sige mest. At mine ting udstråler kvalitet på en elegant måde.

Jeg har da også Ikea-møbler derhjemme, og det kan jeg sagtens forstå, at andre også har; for et rigtigt snedkermøbel

“**Møblerne og den dybe tallerken er jo allerede opfundet, så det, der adskiller design i dag, er detaljerne Mathias Juul Overvad, møbelsnedker**

koster jo bare mere. Det er klart. Generelt mærker jeg dog, at folk er blevet mere og mere bevidste om, at kvalitet holder. At det godt kan betale sig at bruge flere penge på noget, de kan have hele livet, i stedet for at købe det ene billige skrivebord efter det andet. Den miljøsna k og forandring i holdningen hos mange

forbrugere har gjort alverden.

Men der ligger også en masse arbejde i at komme ud med mit håndværk på messer, markeder og sociale medier. Hvor jeg skal gøre folk opmærksomme på, at jeg er til. Selv om jeg i høj grad nyder at se mine kunder i øjnene, elsker jeg jo bare at stå på værkstedet. Alt det med markedsføring, hjemmesider og spon-sorater er ikke den sjoveste del, må jeg indrømme, og derfor har jeg faktisk lige hyret en virksomhed til at stå for det. For det er vigtigt at fokusere på det, jeg er bedst til – og lade andre gøre det samme inden for deres ekspertområde. På den måde tror jeg, jeg opnår det bedste resultat.

kultur@pol.dk

vola®
The original

Introducing
Colour 28, Matt white
Bringing colour to life since 1968

VOLA Showroom København
Pakhus 48 | Klubiensvej 22
DK - 2150 Nordhavn
Tel: +45 7023 5500 | sales@vola.dk

VOLA Showroom Aarhus
Kystvejen 5B
DK - 8000 Aarhus C
Tel: +45 7023 5500 | sales@vola.dk

VOLA A/S
Lunavej 2
DK - 8700 Horsens
Tel: +45 7023 5500 | sales@vola.dk

vola.com

Her er 7 nye trends, der snart flytter ind i din bolig

Den toneangivende møbelmesse Stockholm Furniture & Light Fair giver hvert år et praj om, hvordan din bolig kommer til at se ud lige om lidt. Her gennemgår vi syv af dette års stærkeste tendenser.

JULIE VÖGE

Pr-foto

Florlette tekstiler

Tekstiler. Stockholm Furniture & Light Fairs æresgæster var designduoen Doshi Levien, der for danske Kvadrat har designet tekstilet Maya inspireret af indiske sariers lette og gennemsigtige udtryk. 825 kr. per meter.
www.kvadrat.dk

Rundt om bordet

Borde. Snakken bliver bedre samlet i et selskab bænket om et rundt bord. Måske det er grunden til, at udvalget af runde spiseborde synes at vokse. Et nyt bud kommer fra designerne Halskov & Dalsgaard, der har skabt et bord med linoleums-bordplade ovenpå et metalstel med sjene omviklede detaljer. Bordet laves også i en oval version og fås i farverne grøn, sort og knækket cremehvid. Rundt bord, dia. 120 x 74,5 cm, 13.999 kr.
www.warmnordic.com

Pr-foto

Pr-foto

Fra glas til ler

Keramik. Ronan og Erwan Bouroullec lavede for nogle år tilbage glasvaseserien Ruutu, finsk for diamant, for Iittala. I år lanceres vaserne også i keramik med samme klare og symmetriske form. Vaserne fås i tre størrelser, her glasvase Linen, h 14 cm, 749,95 kr., vase i keramik beige, h 22,5 cm, 599,95 kr.
www.iittala.com

MUTTE STORM

KILIMS & INTERIOR DESIGN

Bredt udvalg af smukke, unikke vintage og antikke kelimtæpper og kelimpuder, alle udvalgt i oprindelseslandet af tekstil- og indretningsdesigner Mutte Storm. Se mere på www.muttestorm.dk

STRANDGADE 77 • 3000 HELSINGØR • TLF 28 14 38 66
ONSDAG TIL FREDAG 12:00-17:00 • LØRDAG 11:00-15:00

Produktfotos: eddiemichel.com

Fascinationen af at forme ler til næsten hvad som helst, og de muligheder og udfordringer der ligger i at styre leret, har altid været en stor passion for mig. Jeg laver alt mit keramik fra mit værksted i Nyhavn. Værkstedet er blevet integreret i butikken, så man kan se hvordan produkterne fremstilles.

TRINE FOURNAIS CERAMICS

NYHAVN 42B, KLD. • 1051 KØBENHAVN K • INFO@TRINEFOURNAIS.DK • TLF. 31 13 1204
TRINEFOURNAIS.COM

Pr-foto

Stemningsfulde tapeter

Tapet. Långelid/von Brömssen er et nyt svensk tapetmærke, hvis første kollektion er en serie på ti mønstre, hver i to forskellige farver. Tapeterne er lavet på miljøvenlig vis på Ulricehamntapetfabrik. Én rulle, 10,05 meter, b 53 cm, 710 kr.

www.ulricehamntapetfabrik.se

Træ er nummer 1

Lamper. Træ, træ og atter træ er det altdominerende materiale boligindretningen. Både lyse og mørke træsorter. Svenske Swedese's lamper Pile blev egentlig udviklet til det nye nationalmuseum i Stockholm, men firmaet fandt bagefter ud af, at den også gør sig godt i private hjem. Fås i to størrelser, lille, ø 22 x h 42 cm, 5.870 kr., stor, h 58 x d 25 x b 64 cm, 7.680 kr.

www.swedese.se

Pr-foto

Pr-foto

Hvert bord er unikt

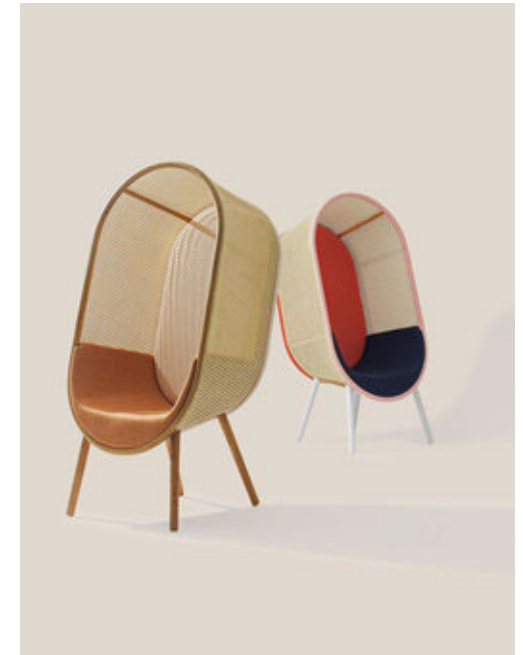
Borde. Den danske designer og arkitekt Danielle Siggerud står bag bordserien Androgyne Collection, der omfatter et spisebord, et sidebord og dette sofabord lavet i kunis breccia-sten, der er sammenpressede stenfragmenter, som gør hvert enkelt bord unikt. Takket være understellets huller og linjer virker bordet som et skulpturelt kunstværk i boligen. Androgyne Lounge Table, højde 37,8 cm, længde 120 cm, dybde 45 cm, 18.995 kr.

www.menu.as

Sammen hver for sig

Stole. Kevin Hviid og Martin Kechayas huleagtige loungestol gør det takket være en skal i rattanflet muligt at sidde for sig selv, måske med sin mobil, og alligevel kunne følge med i familiens aktiviteter. Cocoon Lounge Chair i eg med polstring, fra 29.800 kr.

www.atbo.dk

Pr-foto

**DESIGN
CLASSIQUE**

Tid til smukke oplevelser!

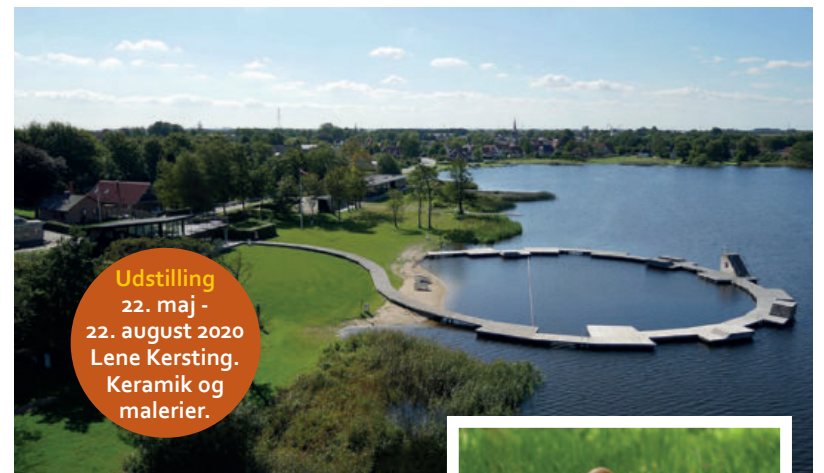
Udstilling med nye og brugte designmøbler.
Lamper, porcelæn, malerier, ægte tæpper og meget mere!

Sæt: 4 stk. 7'ere med lys blå stof.
Samlet pris: 6.000,- Kr.

God kvalitet går aldrig af mode!

Design Classique ligger i naturskønne omgivelser ved Jels Sø. Hvis du interesserer dig for smukke møbler og smuk natur, er Jels helt sikkert et besøg værd! Du er velkommen til at nyde din medbragte frokost i det flotte haveanlæg eller i vores kantine.

Køb og renovering af brugte designmøbler er et prisfornuftigt og bæredygtigt valg

Hvis dine møbler skal renoveres, kan du bestille et hjemmebesøg af vores møbelbus, som kører over hele landet og har stof og læderprøver med!

Mange brugte design møbler!

Wegner & Andreas Tuck!

Ved Søen 1, Jels • DK-6630 Rødding • +45 74575960 • www.designclassique.dk • mail@designclassique.dk

Telefon og email besvares: Mandag - fredag

Forretningen er åben: Mandag - tirsdag: Kun efter aftale • Onsdag - fredag: 11.00-17.00 • Lørdag: 10.00-15.00

Tilbud

Recast

Sovesofa med sengetøjsmagasin.
Springmadras med posefjedre.
5 farvemuligheder.
140 x 200 cm.
Normalpris 6.690,-

Nu 5.290,-

Sly

Sovesofa med sengetøjsmagasin.
Springmadras med posefjedre.
4 farvemuligheder.
140 x 200 cm.
Normalpris 7.090,-

Nu 5.490,-

Osvald

Sovesofa med sengetøjsmagasin.
Springmadras med posefjedre.
Sort eller grå
150 x 200 cm.

Nu 9.990,-

Blue Moon

Rosenørns Allé 2-4
1634 København V
33130131
www.blumoon.dk

ANE HENRIKSEN MIG OG MIT HANDVÆRK

I virkeligheden er jeg nok en modstræbende væver

Ane Henriksens forhold til væven har aldrig været entydigt lykkeligt. Alligevel er det hendes kilde til refleksioner og udvikling igennem livet.

EMILIE KLEDING
RASMUSSEN

Da jeg var 18 år, græd jeg hjemme hos min moster, fordi jeg ikke vidste, hvad jeg skulle være. Hun tog telefonen, ringede til Kunsthåndværkerskolen i Kolding og gav mig røret. Der var optagelsesprøve fire dage senere, viste det sig, og jeg kom ind på tekstillinjen. Nogle år efter så hun, at der var en væv til salg i en skov uden for Ikast, og mente, vi skulle se på den. Faktisk er det den, jeg stadig bruger i dag.

På skolen arbejdede jeg nærmest ikke med det; jeg syntes, det var for omstændeligt at sætte væven op, og skændtes ovenikøbet med min vævelærerinde. Efter uddannelsen var jeg træt af kunsthåndværkermiljøet og havde mest lyst til at lave alt muligt andet. Jeg arbejdede på et kursted, var servitrice og cyklede med post i Hanstholm, fordi jeg ville mærke stormvejret i det rå fiskermiljø ved Vesterhavet. Jeg nød at være i helt anderledes omgivelser, ligesom at være langt ude at rejse.

Først otte år efter uddannelsen og ef-

ter at have fået to børn begyndte jeg at væve igen. Der havde været en stor storm, og jeg fandt et fiskenet på stranden. Det føltes pludselig rigtigt at bruge noget materiale, som allerede havde levet et liv. Som var så råt, at jeg fik beskudte fingre, og som jeg kunne sætte op imod noget fin, dyr silke. Faktisk har jeg stor respekt for traditioner, men jeg bliver alligevel nødt til at slå selvsamme i stykker for at få mig selv med i det. Bryde fri af æstetikken, irritere harmonien og nå ud på grænsen til det frastødende. Måske handler det om at give ret til en skæv skønhed.

Da jeg flyttede til København for små tyve år siden, begyndte jeg at arbejde tættere på kroppen og med helt andre materialer og vinkler. Blandt andet vævede jeg med herreskjorter, jeg indsamlede i forskellige banker, og vanter, jeg fandt langs cykelstierne. Når jeg flytter mig i både sted, alder og situationer, har det altså indflydelse på det, jeg skaber. I virkeligheden er det nok min måde at vokse i livet på: at væve det, jeg erfarer, reflekterer over og omgiver mig med, sammen. Det skal røre ved livet.

Alligevel ville jeg have valgt en anden karriere i dag. Selvfølgelig havde det været skønt, hvis jeg kunne pege på væven igen – men i realiteten ville jeg nok hellere have arbejdet med sansninger i byens rum som landskabsarkitekt. Væven blev jo ligesom valgt for mig, så den drift, der normalt får mennesker til at vælge et fag, har jeg ikke haft. Nogle gange har jeg svært ved at identificere mig med min titel; og i virkeligheden er jeg nok en lidt modstræbende væver. Det har i hvert fald ikke været et entydigt lykkeligt forhold; og i lange arbejdsperioder har jeg været lidt for alene. Jeg skotter

DEN FØRSTE. Det var Ane Henriksens moster, der opfordrede hende til at søge ind på Kunsthåndværkerskolen, som Designskolen Kolding dengang hed. Og det var også mosteren, der fandt væven, som Ane Henriksen stadig bruger i dag.

Foto: Jacob Ehrbahn

sommetider til min gamle væv og spørger: Kan jeg leve uden? Det er et stort spørgsmål, som jeg ikke helt kan finde svaret på.

kultur@pol.dk

BLÅ BOG

ANE HENRIKSEN

Vævekunstner, som blandt andet er kendt for at arbejde med herreskjorter, slidt sengelinned og glemte vanter.

Hendes værker optræder ofte rundt om i verden. Alene i år er hun repræsenteret på udstillingerne 'International Triennial of Tapestry' på Central Museum of Textile i Polen, 'Come Again' på Officinet i København samt Billboard Festival i Istanbul.

Hun har desuden modtaget en lang række priser og legater deriblandt Statens Kunstfond, Nationalbankens Jubilæumsfonds Hæderslegat samt Hæderspris fra Anne Marie Telmanyi, født Carl Nielsen's Fond.

Vores livs eventyr LebenCph

HVAD ER JERES HISTORIE ?

5. december 2012 slår vi dørene op til – det der skal blive vores livs eventyr – LebenCph på Amagerbrogade 201. Forinden havde vi i løbet af det år handlet ind på div. europæiske markeder, med primær fokus på den gamle øst-europæiske industri og Bauhaus periode. Især Christian Dell lampen havde vi meget fokus på.

Målet var at vi ville sælge godt og unikt design i form af lamper, plakater, små møbler og andre sjove, smukke og skøre fund. Hele forretnings grundlaget lå i vores egen interesse og store passion for lys & lamper og spændende gamle plakater fra perioden i og omkring Bauhaus perioden. Men det skulle være de originale gamle lamper og med Michaels 'know-how' og tekniske snilde fik han forvandlet gamle lampe-lig om til deres originale smukke udseende.

HVAD ER JERES BEDST SÆLGENDE PRODUKT?

På vores vej i vores søgen efter spændende fund faldt vi over gamle tyske facadebogstaver – og med Jeans baggrund som Grafisk Designer var det kærlighed ved første blik. Vi så muligheden i en helt unik lyskilde som kunne skabe kant og personlighed i boligindretningen. Det er i dag stadig en af vores

bedst sælgende produkter – og det er stadig med stor kærlighed når vi køber dem.

Sidste skud på stammen, er at vi har åbnet endnu en butik på Amagerbrogade - bare 10 meter fra hinanden. I LebenCph Zwei har vi fokus på endnu en af vores store passioner; originale plakater. Store gamle franske reklame plakater og historiske danske plakater i både store og små tryk - alle specielt udvalgte unikaer – og alle er indrammet og klar til at blive hængt op!

HVOR KAN MAN FINDE JERES BUTIKKER?

Vi har en trofast og passionerede kundegruppe som deler vores glæde og passion – og på trods af at vi lægger 'helt i den anden ende' af Amager vokser interessen stadig og vi har mange dejlige kunder i hele København og resten af landet samt Sverige, Norge og Tyskland. Vi gør vores bedste for at skabe en god atmosfære i begge forretningener – og vi deler med glæde historien om vores produkter. Michael inviterer også gerne - og åbner dørene til værkstedet – dog efter aftale! Her kan man gå på jagt i de aller sidste fund blandt industri-lamper & møbler, Bauhaus design, Facadebogstaver, og plakater og andre unika'er som endnu ikke har fundet deres vej til forretningerne på Amagerbrogade 201 & 203.

TRÆFOLK. Julie og Jonas Krüger tager en velfortjent pause i de Arv-stole, som David Thulstrup tegnede til det nye Noma. Stolene er fremstillet hos Krüger-familien, der har værksted i Værløse og showroom i København.

»Vi har gået rundt i savsmuld, så længe vi kan huske«

Til at begynde med kunne søskendeparret Jonas og Julie Krüger ikke se sig selv som snedkere, og de skulle i hvert fald ikke overtage familievirksomheden Brdr. Krüger. Men så kom de på andre tanker, og i dag ligger Brdr. Krüger i en liga, hvor Wallpaper og Noma ringer, når de skal have produceret dansk snedkerhåndværk.

LAURA ENGSTRØM

Der er noget med tilfælde – helt ualmindeligt heldige tilfældigheder – hos møbel- og trævirksomheden Brdr. Krüger. Eller også tilsmiler lykken bare de dygtige. Dem, der ikke går på kompromis med kvaliteten.

Tag bare det nye showroom i Bredgade.

Søskendeparret Julie og Jonas Krüger, der er femte generation i Brdr. Krüger, havde netop siddet sammen med de an-

dre fra virksomheden på Milano-messen og talt om, at det måske var på tide at få et showroom i København.

Den 134 år gamle trædrejervirksomhed havde ellers showroom og produktion i Værløse. Det var her, kunderne kunne komme og se, hvordan benene, armene og torsoen og de andre dele til Kay Bojesens berømte træabe blev drejet og snedkereret. Og det var her, man kunne høre maskinerne i træværkstedet eller lade hånden glide over det nænsomt snedkererede træarbejde, der udgør nogle af Nanna Ditzel og Hans Bøllings møbler.

Og dagen efter at de havde talt om muligheden for et showroom i Indre By, ringede telefonen. I den anden ende af linjen var en repræsentant for Odd Fellow Palæet. Om de ville være interesserede i det ledige lokale i Bredgade?

»Det var jo ret pudsigt, ik? Han vidste jo slet ikke, at vi lige havde talt om det«, smiler Jonas Krüger, da han og Julie Krüger viser rundt i showroomet, der åbnedes for et par måneder siden.

Her er højloftet, træpanelerne er smukt snedkererede, og farvevalget læner sig op ad rokokobygningens sandsten. Her kommer Brdr. Krügers produktion til sin ret: Kay Bojesens aber, Hans Bøllings bakkebord og alle de nye møbler.

Og på det høje bord, der skal danne par med Brdr. Krügers barstole, står en fin bonbonniere – sådan en lille krukke af træ med låg, man engang havde bolsjer i. Det er Niels Krügers – Julie og Jonas Krügers fars – svendestykke.

»Forhandlerne plukker jo enkelte produkter, men her kan vi levere hele fortællingen fra A til Z«, siger Jonas Krüger.

Fra baggård til Bredgade

'Brdr. Krüger since 1886' står der med klassiske svungne versaler på ruderne i Bredgade. Her er settingen en helt anden end den, Julie Krüger husker fra deres barndom, da tredje og fjerde genera-

tion holdt til i et baghus på Lykkesholms Allé på Frederiksberg. Dengang var Brdr. Krüger primært et trædrejeri, der drejede bordben, håndløbere, balustre, håndtag og meget andet for andre. Siden flyttede trædrejeriet til Søborg og så til Værløse. Og familien rykkede med hver gang.

»Vi har gået rundt i savsmuld, så længe vi kan huske«, siger Julie Krüger.

Jonas Krüger supplerer: »Ja, vi kom altid på værkstedet. Og har jo set, hvor meget vores forældre har knoklet«.

Det var en af grundene til, at hverken Julie eller Jonas ville overtage tøjlerne i firmaet. Dertil kom, at ingen af dem så sig selv som maskinmester eller snedker. Trædrejer kan man slet ikke blive uddannet som længere. Så Jonas blev uddannet grafisk designer, og Julie blev skrædder.

FAKTA

Brdr. Krüger

Brdr. Krüger var oprindeligt en trædrejervirksomhed grundlagt af brødrene Theodor og Ferdinand Krüger i 1886. De havde oprindeligt til huse i en baggård på Frederiksberg, men er med ekspansionen af produktionen gradvist rykket ud af byen. Først til Søborg, så til Værløse, hvor produktionen nu har til huse.

I dag varetager femte generation, Jonas og Julie Krüger, virksomhedens videre virke. Deres forældre, Niels og Jyliane Krüger, er dog stadig aktive samarbejdspartnere.

»Vores far havde ikke noget valg. Han skulle være trædrejer, og det tror jeg da også, han er rigtig glad for i dag, men uden at det er blevet påtalt, har begge vores forældre været meget bevidste om, at de ikke skulle tvinge os til noget. Vi er vokset op med sans for kvaliteten af det gode håndværk. Og man kan da godt sige, at det at være skrædder er en forlængelse af dét, men vores forældre har aldrig presset os til at overtage virksomheden«, siger Julie Krüger.

»Jeg husker faktisk, at vi afviste at køre det videre«, tilføjer Jonas Krüger.

So long familievirksomhed. Skulle ►

den stoppe efter fjerde generation, måtte det være sådan. Forældrene, Niels og Jyliane Krüger, fortsatte deres arbejde i Værløse.

Fra uland til iland

Men så skete der noget.

»Jeg var på barsel med mit første barn og fik muligheden for at tænke nærmere over fremtiden for familievirksomheden. Så jeg begyndte at hjælpe lidt til på kontoret sammen med min mor, og så begyndte jeg at tale sammen med Jonas om, hvordan vi kunne udvikle det«, fortæller Julie Krüger.

Den var Jonas med på.

Men de var nødt til at ændre kursen. Brdr. Krüger, der i 1980’erne blev udfordret af værksteder i Østen, som kunne producere til langt lavere pris, havde allerede set, hvad der skulle til: samarbejde med designere.

I 1990’erne var de begyndt at producere delene til Kay Bojesens abe for Rosendahl Design Group. I samme periode indledte de et samarbejde med designeren Hans Bølling og fik rettighederne til at producere hans berømte bakkebord, der snart sagt stod i ethvert borgerligt designerhjem eller i lægens venteværelse.

Siden har de hentet flere af hans design frem af arkiverne. Blandt andet

“
Det var sjovt at blande blod på den måde og se, hvad det samarbejde resulterede i. Det var som at lege

Jonas Krüger

glasbordene med de skulpturelle bordben, der nu kan ses i showroomet.

Så fra at være et trædrejeri blev Brdr. Krüger en møbelvirksomhed. Der skulle bare mere til. Men hvad?

»Hvis du kigger på udvalget af design, så er der jo uanede muligheder. Så vi fik hjælp af designkonsulenterne Thomas Lykke og Anne-Marie Buemann fra OeO Studio til at se, hvad der passer til os og vores historie«, fortæller Jonas Krüger.

Den historie handler om dansk snedkertradition – og kvalitet.

»Med vores produkter skal man også forstå, at det er lavet i Danmark«, siger Jonas Krüger.

Et eksempel er den stol, som designer Thomas Lykke har designet til Brdr. Krüger. Ferdinand hedder den og har et umiskendeligt dansk træk. Som om den var kusine til en Wegner-stol. Rene linjer og godt, solidt snedkerhåndværk. Dertil kom bordet Jari. Formen er landet midt mellem et ellipsebord og et aflangt bord. Som om en lasso blev fastfrosset i bevægelsen.

»Det særlige ved det er, at man kan sidde ved det uden at føle sig alene, selv om det er et stort bord«, siger Jonas Krüger.

Invitation fra Wallpaper

Brdr. Krügers særlige sans for snedkerarbejde er en af grundene til, at det toneangivende, internationale designmaga-

KOLLEKTION. Det store spisebord med glaspladen er designet af Hans Bølling, som også er kendt for sit lille klassiske bakkebord. Bøllings borde har selskab af stole, der er skabt af David Thulstrup, OEO Studio og Rasmus Bækkel Fex. Foto: Andreas Merrald

sin Wallpaper inviterede firmaet med om bord, da de lavede udstillingen 'Handmade'. Brdr. Krüger blev sat sammen med den hollandske designer Thomas Libertiny. Sammen skulle de nå frem til et nyt design. Resultatet står også i showroomet, og som Jonas Krüger siger, da han tager det frem:

»Det er virkelig kompliceret at lave. Det kræver, at man drejer modsatte akser for at få denne effekt«.

En piedestal kunne man kalde det. En lille søjle til at stille noget på. Og de skulpturelle linjer, der udgår fra træet, er næppe set før. High Eccentricity hedder piedestalen.

I halen på det samarbejde kom en opringning om et nyt. Det var den danske designer og indretningsarkitekt David Thulstrup, der havde lagt mærke til Brdr. Krüger i Wallpaper. David Thulstrup var blevet bedt om at indrette det nye Noma og havde besluttet sig for at designe en træstol selv.

»Vi har afvist virkelig mange henvendelser, men sådan en opringning er jo ikke noget, vi siger nej til. Men det skulle virkelig gå stærkt. Jeg tror, vi lavede en prototype inden for ni dage«, siger Jonas Krüger.

Så skulle stolens design og komfort godkendes af René Redzepi. Han nikkede. Den var både god og behagelig og smuk.

Og så skulle det gå endnu stærkere. Få måneder senere skulle Brdr. Krüger levere stole til en hel restaurant. Plus borde. Plus de sofaer, som David Thulstrup designede til Nomas lounge.

Resultatet fylder en stor del af showroomet i Bredgade. Her står den 1970’er-inspirerede, elegante kassesofa Karm og Arv-stolene, som Noma-stolen kom til at hedde.

Og midt i det hele en pudsigt skulptur. En fugl af træ. Phoenix hedder den og er et resultat af et samarbejde mellem den hotte kunstner Farshad Farzankia og Brd. Krüger. Også et Wallpaper-samarbejde.

»Det var sjovt at blande blod på den måde og se, hvad det samarbejde resulterede i. Det var som at lege. Det er noget, der også ligger til os. Vores far har leget rigtigt meget og blandt andet lavet ting for kunstneren Bjørn Nørsgaard og flere ting for Nanna Ditzel til Snedkernes Efterårsudstilling«, fortæller Jonas Krüger.

Flere projekter i støbeskeen

Brdr. Krüger – eller rettere: søskendeparret Krüger – har også indledt et samarbejde om en stol med en forholdsvis ukendt designer. Nemlig Rasmus Fex, der mest blev kendt for tv-serien 'Danmarks næste klassiker'.

»Det kan jo være angstprovokerende at kaste sig ud i at lave en nyfortolket shakerstol. Det er sjældent, komforten er god nok. Så stikker et ben op og bider en i baglåret, eller der er andet, der ikke helt passer. Men her har vi gjort overgangene så nedtonede som muligt. Og det flettede sæde er inspireret af forskellige måder at flette på. Det ligner næsten et kelimtappe«, siger Jonas Krüger og viser en flaskegrøn udgave af stolen. Den er lavet til Hotel Ottilia i Carlsbergbyen, derfor den grønne farve.

Der er flere projekter i støbeskeen. Men lige nu nyder søskendeparret, at de kan se familievirksomheden vokse.

Og på spørgsmålet om, hvordan deres forældre reagerede, da de første gang så showroomet i Bredgade, smiler både Julie og Jonas Krüger stort.

»De blev SÅ stolte!«, siger Julie Krüger. kultur@pol.dk

Når smykker er mere end guld

Milas Jewellery
Handmade jewellery since 1995

“Først når andre føler sig grebet eller betaget, får smykkerne en mening

Siden 1975 har Jytte Kløve skabt smykker, der fortæller noget om hende selv. Det er vigtigt for guldsmeden, at sproget bag metallerne fanger. Ellers mister de deres mening.

EMILIE KLEDING RASMUSSEN

Når jeg tager min hammer og begynder at smede, hører jeg formentlig præcis den samme lyd som en guldsmed i Egypten for to et halvt tusind år siden. Jeg står simpelthen på skuldrene af et historisk vingesus overspændt af mennesker, som er gået til håndværket i hver sin tid. Som har mærket energien i materialerne og måden, metallerne bevæger sig på, strækker sig og kryber. Det, har jeg altid syntes, var fuldstændig magisk at tænke på.

Jeg er ud af en slægt, som har handlet med smykker i flere generationer. Da jeg blev student, kom jeg i lære hos Tage Selsøe Larsen som den første kvindelige guldsmed på hans værksted med 25 læringe. Fra jeg trådte ind ad døren, troede han på mig. På, at jeg var dygtig. Jeg blev simpelthen bakket op fra *day one*, og det er jeg stadigvæk enormt taknemmelig over. Bagefter gik jeg på Guldsmedehøjskolen, og efter i alt seks år var jeg færdig. Det blev 1975, og jeg tænkte: Hvad så nu?

Jeg startede min egen linje, og den har jeg faktisk arbejdet med lige siden. Jeg er 70 år og har altså brugt hele mit voksenliv på smykker og på at fortolke samtiden igennem dem. Derfor er det æstetisk også vigtigt, at folk kan se, det er mig, der har skabt lige netop de her smykker. At det er mit sprog. Hvis de er ligeglade med det, har jeg jo tabt – eller i hvert fald ikke udtrykt mig klart nok.

Først når andre ser mine smykker og føler sig grebet eller betaget, får de en mening. Jeg spejler mig derfor hele tiden i omverdenens reaktioner; og det er da sket igennem årene, at jeg har været meget optaget af noget, som faktisk kun interesserede mig selv. De smykker ligger i en skuffe i kælderen, og jeg må indrømme, at jeg simpelthen ikke kan forstå, hvorfor de ikke ramte – men det gjorde de altså ikke. Heldigvis gør de fleste andre det.

Fra idé til smykke

Generelt bruger jeg meget mig selv og de tanker, jeg har, når jeg laver smykker. Hver dag går jeg for eksempel til og fra min butik langs åen, og den tur betyder

HISTORIE. Jytte Kløves slægt har altid handlet med smykker. Selv kom hun i lære hos Tage Selsøe Larsen som den første kvindelige guldsmed på hans værksted med 25 læringe. Fra første dag troede han på sin elev, hvilket Jytte Kløve stadigvæk er meget taknemmelig over. Foto: Jens Hartmann Schmidt

BLÅ BOG

JYTTE KLØVE

Guldsmed, som siden 1975 har stået bag smykkemærket i eget navn og driver butik og værksted i Lyngby.

Hun har igennem årene modtaget en lang række priser og legater, blandt andet Danmarks Nationalbanks Jubilæumsfonds hæderslegat i 2017.

Udstiller ofte i Danmark og udlandet og er lige nu aktuell med 'Works and Days' på Antiksamlingen i München. I de kommende år er hun desuden repræsenteret ved udstillingerne 'Havets juvel' på Kattegatcentret i Grenaa og 'Dødens dimensioner' på Sønderborg Slot.

enormt meget for mig. Jeg ved nøjagtig, hvornår uglerne får unger, og på hvilken plet de blå anemoner først titter frem. Mange af mine smykker har taget afsæt i lige præcis den strækning, i tanker, der er opstået, eller den helt særlige grønne farve af lys bøgeskov, jeg bruger på diamanterne.

Noget af det mest spændende ved mit fag er, at jeg kan vågne, få en indskydelse, sætte mig ned og bare gøre det. Det er ikke for at sige noget dårligt om keramikere, men jeg er da glad for, at det ikke er

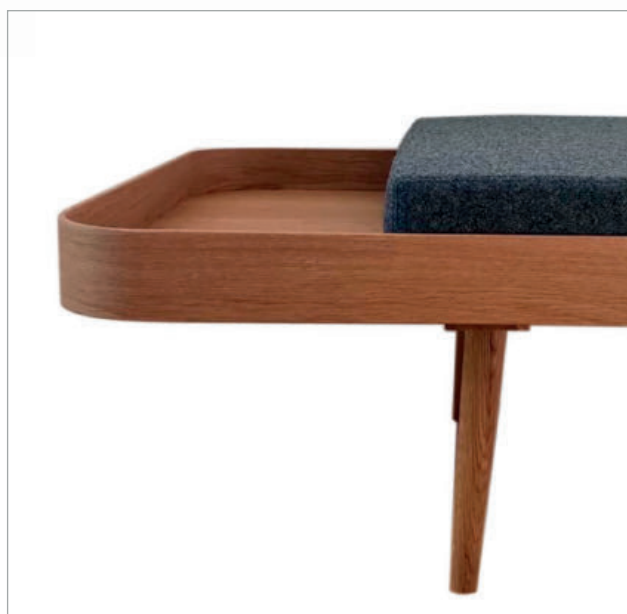
Generelt bruger jeg meget mig selv og de tanker, jeg har, når jeg laver smykker
Jytte Kløve

For mig er det vigtigt, at jeg kan udføre de ideer, jeg får, med det samme. Måske fortæller det bare, at jeg er en utålmodig sjæl, ha ha.

Jeg føler mig i hvert fald heldig; også hvis jeg ikke er tilfreds med de ting, jeg laver. Så smelter jeg dem bare igen – væk fra Jordens overflade. Grønthandleren må smide den mad ud, der ikke bliver solgt, mens jeg kan genbruge metallet til noget nyt. Et nyt smykke, som kan graves op igen om tusind år.

kultur@pol.dk

LÆKKERT HÅNDVÆRK - UNIKA MØBLER!

FUNDI MØBELSNEDKERI

SKABER DE MØBLER DU HAR BRUG FOR

Udnyt din bolig optimalt med specialdesignede møbler og opbevaringsløsninger, der gør livet både smukkere og lettere.

Fundi Møbelsnedkeri sikrer kvalitet i håndværk og materialer. I god dialog sikrer vi, at du får det udtryk og de designmæssige detaljer du har brug for.

Hvad enten du skal have nyt køkken, et skrivebord, en bænke til entréen eller et reolsystem, så hjælper Fundi Møbelsnedkeri dig med en optimal løsning til din bolig og dine behov.

Se mere på www.fundisnedkeri.dk

KONTAKT FUNDI MØBELSNEDKERI FOR UFORPLIGTENDE TILBUD.

fundi
m ø b e l s n e d k e r i

JACOB WINTHER

Kontakt: 2674 4816

jw@fundisnedkeri.dk

Slangerupvej 10a, 3550 Slangerup

www.fundisnedkeri.dk

BELIEVE IN BEAUTY

SVANESOFA™

Svanesofaen, designet af Arne Jacobsen i 1958, er med sit stærke arkitektoniske appel og organiske bløde linjer indbegrebet af tidløst design.

Særpris fra 34.995 kr.

Kampagnen gælder model 3321 i alle stof og læder varianter. Fra 1. maj til 31. august 2020.

Læs mere på fritzhanzen.com

FRITZ HANSEN